

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ปิยศรี บวรธนสาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
ปิยศรี บวรณसार

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผศ. พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติม ในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์ชีวิตที่ดีแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณ นางสาวจันทพร พรหมกลีกร นางสาวเอื้อปัญญา เก่งการค้า นางสาว ปิยะดา ดำแก้ว และเพื่อนๆ ในชั้นเรียนทุกคนที่ให้งำลังใจ ทั้งคอยแนะนำ ช่วยเหลือ และร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา

ขอขอบคุณ อ. ทิพยวรรณ อนุชิตาชีวะ ที่ให้ความกรุณาช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณพระเจ้าที่ประทานสติปัญญาให้ในการเรียนปริญญาโทใบนี้ และกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวิรัช และคุณแม่สุดใจ บวรธนสาร นายธิตีและนายธนวัฒน์ บวรธนสาร ญาติพี่น้องทุกคน เพื่อน และผู้อยู่ใกล้ชิดทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และให้งำลังใจ รวมทั้งการช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ขอถวายเกียรติแด่พระเจ้าที่ประทานสติปัญญา และขอบบเป็นของขวัญคุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกทุกคนในครอบครัว เพื่อน ผู้ที่ให้งำลังใจและอธิษฐานเผื่อทุกท่านและผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับชีวิตผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

ปิยศรี บวรธนสาร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว.....	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว.....	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว	34
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในโรงเรียน.....	40
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	43
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59

สารบัญ(ต่อ)

บทที่

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	69
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	69
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
อภิปรายผลการวิจัย	72
ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	96
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของนักเรียน.....	63
3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมก้าวร้าว.....	64
4 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมก้าวร้าว.....	65
5 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ก้าวร้าว.....	66
6 แสดงองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวโดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ.....	68
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	111
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแบบสอบถาม สัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน.....	112
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามพฤติกรรมการเล่น เกมคอมพิวเตอร์.....	113
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทาง กายภาพทางการเรียน.....	114
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียน.....	115
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	116
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว..	117

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพเครื่องมือ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
ปิยศรี บวรธนสาร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

ปิยศรี บวรณสาร (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่2
โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ปัจจัย
คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นที่ศึกษา ลำดับการเกิด บุคลิกภาพ สุขภาพจิต พฤติกรรม
การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะ
กายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
เพื่อน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งใน
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 300 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือ
ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วง
ชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ
การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน
เอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย
ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X_{10})
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน
เอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย
ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) และลักษณะกายภาพทางการเรียน
(X_{13})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร มี 12 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ลูกคนแรก (X_4) ลูกคนกลาง (X_5) ลูกคนเล็ก (X_6) ลูกคนเดียว (X_7) บุคลิกภาพ (X_8) สุขภาพจิต (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{14}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) และลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{13}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 28.2

5. สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.823 + .248X_{10} - .249 X_{11} - .092x_{13}$$

5.2 สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .389 X_{10} - .220 X_{11} - .112x_{13}$$

FACTORS AFFECTING ON AGGRESSIVE BEHAVIOR
OF THE SECOND LEVEL, PRIMARY GRADES 4 – 6 STUDENTS
OF A PRIVATE BOY SCHOOL, IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PIYASRI BAWORNTANASAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

March 2007

Piyasri Baworntanasan. (2007). *Factors Affecting on Aggressive Behavior of the Second level, primary grades 4 – 6 students of a private boy school, in Bangkok..* Master Project, M.Ed. (Education Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Assist. Promptida Sankamkrue

The purposes of this research were to study the factors affecting on aggressive behavior of the second level, primary grades 4-6 students of a private boy school, in Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factors : class level, order of birth, mental health, personality, behavior of playing computer game, second of them was family factors : guardian's economic level, relationship between students and their guardians, and third of them was learning environmental factors: physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teachers, and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The 300 samples : were the aggressive behavior of the second level, primary grades 4-6 students at private boy school in Bangkok. in academic year 2006. . The instrument was the questionnaires of factors affecting on aggressive behavior. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly 1 positive correlation between the factors affecting on aggressive behavior of the second level, primary grades 4-6 students of a private boy school, in Bangkok. : behavior of playing computer game(X_{10}) at .01 level .
2. There were significantly 2 negative correlation between the factors affecting on aggressive behavior of the of the second level, primary grades 4-6 students of a private boy school, in Bangkok. : interpersonal relationship between students and their guardians (X_{11}) , physical learning environment (X_{13}). at .01 level .

3. There were no significantly correlation among the factors affecting on aggressive behavior of the of the second level, primary grades 4-6 students of a private boy school, in Bangkok. and 12 factors : Prathom suksa IV (X_1), Prathom suksa V (X_2), Prathom suksa VI (X_3), firstborn (X_4), middle child (X_5), the youngest child (X_6), the only child (X_7), personality (X_8), mental health (X_9), guardian's economic level (X_{12}), interpersonal relationship between students and their teachers (X_{14}) and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{15}).

4. There were 3 factors significantly affecting aggressive behavior of the of the second level, primary grades 4-6 students of a private boy school, in Bangkok. raking from the most to the least : behavior of playing computer game(X_{10}), interpersonal relationship between students and their guardians (X_{11}) physical learning environment .01 level . These 3 factors could predicted the factors affecting on aggressive behavior of the second level, primary grades 4-6 students of a private boy school, in Bangkok at percentage of 28.2

5. The predicted equation of the factors affecting on aggressive behavior of the of the second level, primary grades 4-6 students of a private boy school, in Bangkok. at .01 level were as follows :

5.1 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = 2.823 + .248X_{10} - .249 X_{11} - .092x_{13}$$

5.2 In terms of standard scores were :

$$Z = .389 X_{10} - .220 X_{11} - .112x_{13}$$

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน หลายสิ่งหลายอย่างได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านการสื่อสาร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสภาพแวดล้อม บุคคลในสังคมจึงจำเป็นต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ รอบด้าน ต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถอยู่รอดในสังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข แต่บุคคลก็ไม่สามารถสนองความต้องการของตนเองได้ทุกเรื่อง ดังนั้นเมื่อไม่ประสบความสำเร็จดังที่หวัง จึงทำให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งขึ้น เช่น ผิดหวัง ท้อแท้ สับสน เครียด และเกิดความความไม่สบายใจ ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เองเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมขึ้นได้ (สุพัตรา พันธวร. 2546 : 1)

การปลูกฝังให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่เหมาะสมนั้นควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก นักเรียนชั้นประถมศึกษาซึ่งจัดว่าเป็นวัยเด็กตอนปลาย เป็นวัยที่กำลังมีพัฒนาการในทุกๆ ด้านและจะเจริญเติบโตเป็นเยาวชนของชาติต่อไปในอนาคต (ปราณี จันทรหอม. 2541: 2)

เป็นที่ทราบกันดีว่า เด็กทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นเวลา 12 ปี โดยในช่วงนี้เป็นการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ทุกๆ วัน เด็กจะต้องใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนและนอกบ้านมากกว่า 8 ชั่วโมง เด็กจึงได้รับอิทธิพลจากหลายด้านที่อยู่รอบตัวเขาทุกวัน ดังนั้นเด็กจึงเรียนรู้และซึมซับจากตัวอย่างและสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเขาทุกวัน (ทิสนา เขมมณี 2547 : 43) นอกจากนี้ แบนดูรา (ธารง ทศนาญชลี. 2528 : 10 ; อ้างอิงจาก Bandura. 1963) มีความเห็นว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของมนุษย์ เกิดจากการเรียนรู้ การสังเกต การเลียนแบบ พฤติกรรมผู้อื่น และส่วนหนึ่งเกิดจากการเสริมแรง ยิ่งพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นได้รับการเสริมแรงมากเท่าใดก็มีแนวโน้มจะเกิดพฤติกรรมนั้นซ้ำมากขึ้น

นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวจำนวนมากเริ่มมีพฤติกรรมที่ส่อว่าจะก้าวร้าวมาแล้ว ตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะการเจริญเติบโตตามธรรมชาติบางประการที่เข้ามารบกวนพัฒนาการ ทำให้เกิดความไม่สมดุลและความยุ่งยากในการปรับตัวซึ่งพบมากในช่วงอายุ 9 – 14 ปี ในระยะดังกล่าวเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและขบวนการความรู้ ความคิดต่างๆ ที่อาจกระตุ้นให้พ่อแม่และสังคมคาดหวังในตัวนักเรียนมากเกินไปจนนักเรียนปรับตัวไม่ทัน อาจก่อให้เกิดปัญหาทางจิตใจตามมา เช่น มีความวิตกกังวล ความคับข้องใจ ความขัดแย้ง ซึ่งจะ เป็นสาเหตุของความก้าวร้าวได้ การควบคุมไม่ให้มีการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของบุคคลนั้น ควรกระทำเสียตั้งแต่บุคคลนั้นยังอยู่ในวัยเด็กหรือในวัยประถมศึกษา เพราะเด็กในวัยประถมศึกษา นั้นสามารถเรียนรู้และจดจำได้ดี อีกทั้งประสบการณ์ในวัยประถมศึกษาจะเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตต่อไปในอนาคต (กรมวิชาการ. 2520 : 23 – 26) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้เกี่ยวข้องจะอบรมสั่ง

สอน แนะนำช่วยเหลือให้เด็กในวัยประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยสามารถยับยั้งพฤติกรรมก้าวร้าว และพิจารณาว่าควรจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร จึงจะเหมาะสม

จากการที่ผู้วิจัยมีคุณหน้าที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งคุณครูฝ่ายปกครองระดับประถมศึกษา มีประสบการณ์ในการสอนมา 25 ปี ได้ปรารภกับผู้วิจัยว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท ชกต่อย การแกล้งเพื่อน การไม่เชื่อฟังครูสอน การล้อเลียน การขโมยของ และมีพฤติกรรมการติดเกมคอมพิวเตอร์ มากกว่าระดับช่วงชั้นอื่น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยใช้คำถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ ถามนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วน แห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำถามที่ 1 ใช้คำถามว่า “ขณะนี้นักเรียนมีปัญหาในด้านใดบ้าง” ผลการสำรวจพบว่า นักเรียนมีปัญหาเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ ปัญหาเด็กนักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ ล้อเลียน ถูกเพื่อนแกล้ง เพื่อนรบกวนขณะเรียน ทะเลาะวิวาท ชกต่อย แย่งของกัน ถูกขโมยของ ถูกรังแก ขี้โมโหและ อารมณ์เสียง่าย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 มีปัญหาด้านการปรับตัว ได้แก่ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ กลัวครู ไม่กล้าแสดงออก ขี้อายและไม่ชอบเพื่อน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 มีปัญหาด้านครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ และพ่อแม่ไม่รัก จำนวน 3 คน และปัญหาการเรียน จำนวน 3 คน ได้แก่ ครูสอนไม่เข้าใจ และไม่ชอบเรียนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 10

คำถามที่ 2 ใช้คำถามว่า “จากปัญหาในข้อ 1 นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใด” ปัญหาเด็กนักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าว นักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่า เกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมจากเกมคอมพิวเตอร์ คบเพื่อนนิสัยไม่ดี และไม่เชื่อฟัง ปัญหาการปรับตัว เกิดจากการขาดความมั่นใจ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ และไม่กล้าแสดงออก ปัญหาครอบครัว เกิดจาก ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ทั้งคู่ทำงานนอกบ้าน จึงไม่มีเวลาให้ และไม่มีเวลาทำกิจกรรมกับลูก ปัญหาการเรียน เกิดจากเรียนไม่เก่ง และไม่ตั้งใจเรียน

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้น ดังกล่าว สรุปได้ว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร น่าจะมีปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าว ดังที่ (สมพร สุทัศนีย์ . 2541 : 63-64) ได้กล่าวถึงอาการที่แสดงออกของเด็กก้าวร้าวไว้ดังนี้ พุดจาหยาบคาย อวดดี ชอบโต้แย้ง ต่ำหนิติเตียน และกล่าวโทษผู้อื่น รังแกผู้อื่น เช่น แย่งของจากเพื่อน ต่อสู้ ทุบตี เขกหัวเพื่อนในชั้นเรียน ก่อการทะเลาะวิวาท ขว้างปาสิ่งของทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด พุดซัดจ้วงหว่าเวลาครูสอน หรือตำหนิเมื่อไม่พอใจ ทำลายข้าวของ เช่น ฉีกสมุด

ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูและผู้เกี่ยวข้องควรอบรมสั่งสอน แนะนำช่วยเหลือให้เด็กในวัยประถมศึกษาที่มีพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อเป็นการวางรากฐานที่ดีทางสังคมและอารมณ์ให้แก่เด็กก่อนเข้าสู่วัยรุ่น และพฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดขึ้นในเด็กวัยประถมศึกษานั้น ยังเป็นอุปสรรคขัดขวางเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้อีกด้วย

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วน ในกรุงเทพมหานคร แห่งนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางแผนของผู้บริหาร ครู ครูประจำชั้น อาจารย์แนะแนว ตลอดจนผู้ปกครองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรม ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในสังคมมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 302 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 302 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 298 คน รวมทั้งหมดจำนวน 902 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 300 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ยามาเน่ (Yamane. 1996: 583) ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรโดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 ระดับชั้นที่ศึกษา
 - 1.1.2 ลำดับการเกิด
 - 1.1.3 บุคลิกภาพ
 - 1.1.4 สุขภาพจิต
 - 1.1.5 พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์
 - 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่
 - 1.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
 - 1.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
 - 1.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่
 - 1.3.1 ลักษณะกายภาพทางการเรียน
 - 1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
 - 1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
2. ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมก้าวร้าว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาวล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร แสดงออก ทั้งในรูปของคำพูดและการกระทำ ที่ทำให้เพื่อนอับอาย เสียหาย ไม่พอใจ เพื่อขจัดความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด และความรู้สึกไม่พอใจต่างๆ ที่มีต่อผู้อื่นหรือสิ่งรอบตัว ซึ่งจะแสดงออกมาใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 พฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาวล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร แสดงออกในรูปของการกระทำ ได้แก่ การใช้กำลังกายต่อสู้ ชกต่อย ทะเลาะวิวาท ผลัก ชน ขว้างสิ่งของ แสดงกิริยาล้อเลียน ประชดประชันกระทบกระแทก การแย่ง การไม่ทำตามคำสั่ง เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาวล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร แสดงออกในรูปของคำพูด หรือถ้อยคำที่ทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ เกิดความเสียหาย อับอาย และเสียใจเช่น การโต้เถียง การทะเลาะวิวาทโดยใช้คำพูด การต่อว่า พุดจาหยาบคาย พุดล้อเลียน สาปแช่ง พุดประชดประชัน เสียดสี สบประมาท การข่มขู่ พุดดูถูกผู้อื่น เป็นต้น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาวล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งการวิจัยครั้งนี้

แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นการศึกษา ลำดับการเกิด บุคลิกภาพ สุขภาพจิต พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 ระดับชั้นที่ศึกษา ได้แก่

2.1.1.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.1.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.1.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.2 ลำดับการเกิด ได้แก่

2.1.2.1 ลูกคนแรก

2.1.2.2 ลูกคนกลาง

2.1.2.3 ลูกคนสุดท้าย

2.1.2.4 ลูกคนเดียว

2.1.3 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่เป็นลักษณะเฉพาะของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแสดงออกในรูปพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ ซึ่งทำให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร มีบุคลิกภาพแตกต่างกันไป แบ่งออกเป็น 2 แบบ ได้แก่

2.1.3.1 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว เป็นลักษณะนิสัยของนักเรียนที่มีชอบอยู่คนเดียว ไม่ชอบเข้าสังคม เชื่อมมั่นในความคิดของตนเอง

2.1.3.2 บุคลิกภาพแบบแสดงตัว เป็นลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ชอบสมาคมอยู่กับเพื่อนฝูง มีน้ำใจ สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว

2.1.4 สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ของจิตใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ในการเผชิญต่อสภาพการณ์ต่างๆ โดยแสดงออกทางกาย ทางอารมณ์ และการปรับตัวเข้ากับสังคม

2.1.5 พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ หมายถึง การที่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีความรุนแรงเป็นประจำ และได้เลียนแบบพฤติกรรมจากเกมคอมพิวเตอร์ ได้แก่ การต่อสู้ การใช้ความรุนแรง การเอาชนะฝ่ายตรงข้าม

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนเรียนช่วงชั้นที่ 2 ต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.2.1.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความเคารพ การแสดงความรัก การเชื่อฟังคำสั่งสอน การช่วยเหลืองานบ้านโดยไม่ต้องบอก การขอคำปรึกษาทั้งในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว

2.2.1.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความเอาใจใส่ การให้ความรัก การให้ความห่วงใย การอบรมสั่งสอน การให้กำลังใจ การเป็นที่ปรึกษาทั้งในเรื่องการเรียนและเรื่องส่วนตัว

2.2.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ได้รับในแต่ละเดือนรวมกัน

2.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะกายภาพทางการเรียน ได้แก่ สถานที่เรียนและสื่ออุปกรณ์การเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ ภายในห้องเรียนมีอากาศถ่ายเท ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และมีขนาดเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน บริเวณของห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ เช่น เสียงและกลิ่น เป็นต้น ห้องสมุดมีแหล่งค้นคว้าความรู้ที่หลากหลายและเพียงพอต่อการศึกษาค้นคว้า

2.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ สื่ออุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัยและมีคุณภาพในการใช้งาน

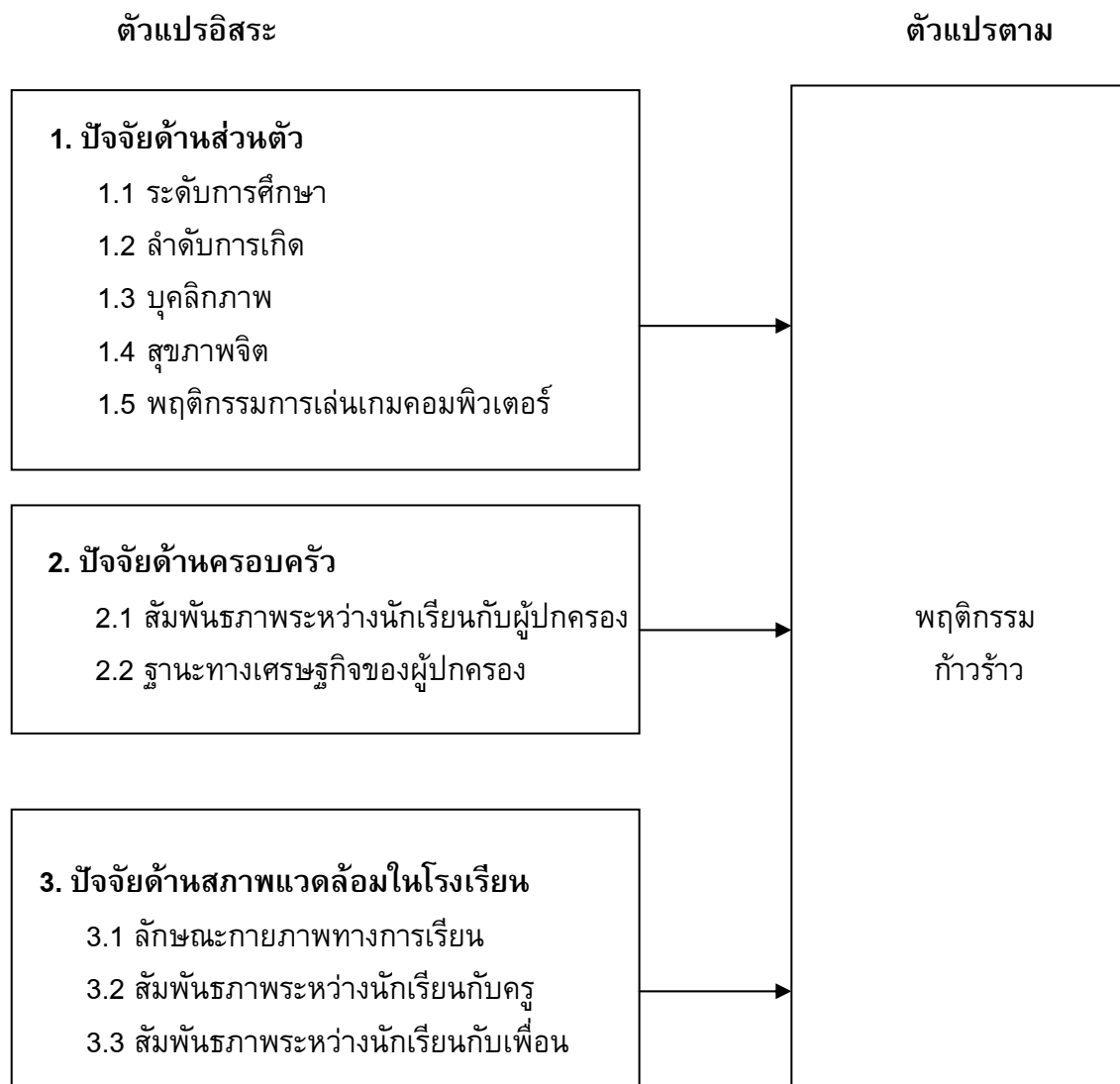
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู และการปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู ได้แก่ การแสดงความเคารพ การตั้งใจเรียน การเชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณครู ปรึกษาปัญหาทางการเรียนและเรื่องส่วนตัว

2.3.2.2. การปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ การให้คำแนะนำ การให้ความสนใจ เป็นที่ปรึกษาปัญหาทางการเรียนและเรื่องส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันทั้งทางด้านส่วนตัวและด้านการเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้แก่ ความสนิทสนมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อกัน สามารถรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน สามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

พฤติกรรมก้าวร้าว น่าจะเกิดจากปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้นที่ศึกษา ลำดับการเกิด บุคลิกภาพ และสุขภาพจิต พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานของการวิจัย

1.ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาylanแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร

2.ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาylanแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้
นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว

1.1.1 ความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าว (Aggression)

เครือวัลย์ ขจรพันธุ์ (2524 : 73) กล่าวว่า ความก้าวร้าวเป็นปฏิกิริยาตอบสนอง
ต่อความไม่สมหวัง เด็กที่มีกิริยาก้าวร้าวอยู่เสมอ เป็นเด็กที่มีกิริยาก้าวร้าวอยู่เสมอ เป็นเด็กที่มี
ความคับข้องใจและถูกลดโทษอย่างแรง ถ้ามีบิดามารดาที่มีนิสัยเป็นคนก้าวร้าวและไม่คงเส้น
คงวาแล้ว เด็กจะมีความก้าวร้าวเสมอ

สุชา จันทรเฒ (2525 : 97) อธิบายว่า ความก้าวร้าวจัดเป็นพฤติกรรม
ของคนที่ขาดความสุขอาจแสดงออกทางร่างกายหรือวาจาก็ได้ เช่น การทำลายข้าวของ การทำ
ร้ายร่างกาย การดุด่า การพูดหยาบคาย เป็นต้น การก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่เด็กเรียนรู้จาก
สังคมที่เด็กใช้ป้องกันตนเองจากการรุกรานของผู้อื่น เช่น เมื่อถูกพ่อแม่ดุ เด็กมักจะโต้แย้ง เมื่อ
ถูกเพื่อนล้อเลียนมักจะชกต่อย เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีวิธีเรียกร้องความสนใจจากเพื่อนๆ อีก
ด้วย เพื่อให้เพื่อนๆ เกรงกลัว พฤติกรรมก้าวร้าวนี้ สังคมมักจะติเตียน ทำให้พวกก้าวร้าวมักจะ
ต่อต้านสังคม

ฉวีวรรณ กิณาวงศ์ (2533 : 69) กล่าวว่า ความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาพฤติกรรมหนึ่งที่สร้างความเดือดร้อน และเป็นที่น่าใจกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์
และทรัพย์สิน เพราะโดยธรรมชาติ พฤติกรรมก้าวร้าวมักจะทำความยุ่งยากแก่คนอื่น

สุเกษม อิงคินันท์ (2537 : 26) ได้ให้ความหมายว่า ความก้าวร้าวเป็น พฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่แสดงออกในรูปของการกระทำและความคิด มีลักษณะที่รุนแรง ผิดปกติที่มุ่งให้เกิดผลด้านความเสียหายหรือบาดเจ็บที่อาจเป็นคำพูดหรือการกระทำที่แสดง ออกทั้งต่อสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต

ปราณี จันทรหอม (2541 : 9) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าวหมายถึง การ กระทำที่รุนแรงกว่าปกติ มีผลทำให้ผู้อื่นหรือตนเองเจ็บปวด เกิดความเสียหาย ทั้งที่เจตนาและ ไม่เจตนา การแสดงออกของความก้าวร้าวมีได้หลายทาง คือ

1. ทางวาจา หรือคำพูด เช่น การพูดคำ ว่า พูดกรโชก ช่มชู้ เป็นต้น
2. ทางกรกระทำของร่างกาย เช่น การต่อสู้ ชกต่อย การตีรันฟันแทง เป็นต้น
3. การกระทำให้เกิดความสูญเสียทรัพย์สินสมบัติ เช่น การทำลายข้าวของให้เสียหาย ทบให้แตก
4. การนินทาว่าร้าย เพื่อให้เกิดความเจ็บอาย และเสียงชื่อเสียง

อารียา นุซอเนงค์ (2541 : 24) ได้ให้ความหมายของความก้าวร้าวว่า เป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาเมื่อตนเองขาดความสุขหรือไม่ได้รับความพึงพอใจ ซึ่งมีการ แสดงออกได้ 2 ลักษณะ คือ ทางวาจา เช่น พูดคำหยาบ ดุว่า โวยวาย และทางร่างกาย เช่น ทำลายสิ่งของ เตะ ต่อย ทบตีตนเองหรือผู้อื่น

สุนีย์ ชีร์วิรุฬห์ (2542 : 33) กล่าวว่า ความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่ แสดงออกทางร่างกายหรือวาจาที่แสดงออกมาในรูปของการข่มขู่ กดขี่ แข่งขัน การทำลายข้าว ของ การทำร้ายร่างกาย อันนำไปสู่การใช้กำลังที่รุนแรง

สุพัตรา พันธวร (2546 : 8) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง การ แสดงออกในรูปของคำพูดและการกระทำที่รุนแรง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการมุ่งทำร้ายผู้อื่นให้ ได้รับอันตราย บาดเจ็บหรือเกิดความเสียหายทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทรัพย์สิน ต่างๆ โดยเจตนา เพื่อขจัดความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด และความรู้สึกไม่พอใจ ต่างๆ ที่มีต่อผู้อื่นหรือสิ่งรอบตัว

ชนิตตา เกตุอำไพ (2549 : 15) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นการกระทำที่ แสดงออกในรูปของคำพูดและการกระทำ เพื่อระบายความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด ของตนเอง และความรู้สึกไม่พึงพอใจต่างๆ ซึ่งเป็นการกระทำที่ผู้อื่นไม่พอใจ

รัชดาภรณ์ ไกรกริ่ง (2549 : 19) กล่าวว่า พฤติกรรมก้าวร้าว คือ พฤติกรรมที่ บุคคลแสดงออกมาเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ซึ่งการแสดงออกเป็นไปในทางที่ ก่อ ความเดือดร้อนให้กับตนเองและผู้อื่นทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยการแสดงออกมาทางกริยา ท่าทางและภาษา

จากความหมายของพฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาทั้งในรูปของการกระทำและคำพูด ไม่ว่าจะจะมีเจตนาหรือไม่เจตนา ซึ่งส่งผลทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดทางใจหรือทางกาย เพียงเพื่อขจัดความคับข้องใจ ความโกรธ ความเครียด ความวิตกกังวล ความไม่พอใจ และความไม่สมหวังที่เกิดขึ้น

1.1.2 ลักษณะของพฤติกรรมก้าวร้าว

นพมาศ ชีรเวคิน (2534 :103) ได้แบ่งความก้าวร้าวออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ความก้าวร้าวที่มุ่งร้าย (Hostile Aggression) เป็นความก้าวร้าวในรูปแบบที่เด่นชัดในแง่ที่ว่า ความต้องการที่จะทำร้ายเขานั้นเป็นเป้าหมายขั้นต้น ซึ่งปกติเกิดจากความเกลียดชังหรือความเหยียดหยามที่ผู้ก้าวร้าวมีต่อเป้าหมายของตน

2. ความก้าวร้าวเพื่อเจตนาไขบางประการ (Instrumental Aggression) เป็นความก้าวร้าวที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายเช่นเดียวกัน แต่เป้าหมายขั้นต้นก็คือ การป้องกันตนเอง หรือทำเพื่อเป้าหมายอื่นบางประการ

เบอร์โควิทซ์ (สมพร สุทัศน์ย์. 2539 : 2 ; อ้างอิงจาก Berkowitz. 1965.) แบ่งพฤติกรรมก้าวร้าวออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. พฤติกรรมก้าวร้าวที่เป็นเครื่องมือไปสู่เป้าหมาย (Instrumental Aggression) เป็นพฤติกรรมที่ไม่มีเจตนาร้าย แม้จะทำให้บุคคลหรือสิ่งของเสียหาย บุคคลจะแสดงพฤติกรรมเพื่อผลบางอย่าง เช่น เพื่อระบายความคับข้องใจ เพื่อรางวัลหรือเพื่อเรียกร้องความสนใจ

2. พฤติกรรมก้าวร้าวที่เกิดจากความโกรธ (Angry-Aggressive หรือ hostility Aggression) เป็นพฤติกรรมที่ต้องการให้บุคคลหรือสิ่งของได้รับอันตราย ตัวกำหนดพฤติกรรมก้าวร้าวชนิดนี้ คือ การได้รับโทษในอดีต และการถูกทำลายศักดิ์ศรีในปัจจุบัน

ประสาร ทิพย์ธารา (ชนิตา เกตุอำไพ. 2549 : 17 ; อ้างอิงจาก ประสาร ทิพย์ธารา 2521) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งได้กล่าวถึงอาการที่แสดงออกของเด็กก้าวร้าวไว้ดังนี้

1. ชอบก่อเรื่อง ทำความยุ่งยากกับผู้อื่น
2. ต้องการแสดงออกในแบบฉบับของตนเองหรือต้องการอวดตัว
3. ชอบด่าหิติดีเยนและกล่าวโทษผู้อื่น
4. ชอบทุบตีและรังแกเด็กอื่น
5. ชอบทะเลาะวิวาท
6. ชอบทำลายความสงบในชั้นเรียนและก่อกวนการสอนของครู
7. มักจะชอบขโมยและพุดปด
8. มักทำลายข้าวของที่เป็นทรัพย์สินส่วนตัวหรือส่วนรวมให้เสียหาย

9. มักจะมีอารมณ์ขุ่นเคือง หน้าบึ้งอยู่เสมอ ชอบทำท่าย และมินิสิย

หยาบคาย

10. มักพูดจาอวดดี และแสดงความไม่เคารพผู้ใหญ่

1.1.3 สาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าว

สมพร สุทัศนีย์ (2541 : 64-65) ได้สรุปสาเหตุของพฤติกรรมก้าวร้าวไว้ดังนี้

1. เป็นเด็กที่พ่อแม่ไม่ต้องการและเกลียดชัง ถูกทอดทิ้งจนทำให้เด็กรู้สึกหว่าเหว โดดเดี่ยว และน้อยเนื้อต่ำใจ จนในที่สุดก็จะเกิดความรู้สึกเครียดแค้นชิงชัง
2. เป็นเด็กที่ถูกกลั่นแกล้งหรือโดนรังแกมาก่อน
3. ขาดความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่และคนข้างเคียง
4. พ่อแม่เข้มงวดกวดขันและเจ้าอารมณ์ ใช้อำนาจข่มขู่เด็กมากเกินไป ทำให้เด็กกลัวและเก็บอารมณ์นั้นไว้

5. เป็นเด็กที่มาจากครอบครัวแตกความสามัคคี
6. ครูชอบใช้อำนาจเกินเหตุกับเด็ก
7. ครูไม่ยุติธรรมต่อเด็ก
8. เกิดจากการรบกวนหรือการต่อสู้
9. เกิดจากสัญชาตญาณทางการทำลาย
10. เกิดจากความไม่แน่ใจในเรื่องต่างๆ เข้าใจเรื่องราวไม่แจ่มชัด จึงเกิดความคับข้องใจซึ่งนำไปสู่ความก้าวร้าวได้

11. เด็กมีนิสัยขี้ขลาด ไม่ใช่รักสู้
12. มีปมด้อย จึงทำสิ่งต่างๆ เพื่อสร้างปมเด่น
13. พ่อแม่รัก ตามใจ และส่งเสริมให้มีพฤติกรรมก้าวร้าวรังแกผู้อื่น

สรุปได้ว่า พฤติกรรมก้าวร้าวต่างๆ มีสาเหตุที่สำคัญ คือ สัญชาตญาณของบุคคลและสิ่งแวดล้อมในสังคม สถานการณ์หรือตัวแบบต่างๆ ที่ทำให้บุคคลมีความก้าวร้าว นอกจากนี้นักจิตวิทยาได้ศึกษาถึงสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อความก้าวร้าว ซึ่งได้แก่ (วรรณ ช้องดารากุล. 2533 : 10-11)

1. ความคับข้องใจ ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเนื่องจากบุคคลถูกขัดขวาง ทำให้ไม่บรรลุเป้าหมาย เช่น ทำงานไม่สำเร็จ เสียโอกาสทำคะแนนในวิชาที่ตนหวังไว้ เสียโอกาสที่จะชนะการแข่งขัน ถูกขัดขวางไม่ให้ทำอย่างที่เขาหวัง ฯลฯ

2. การถูกรุกรานทางกาย ทางวาจา จะทำให้บุคคลเกิดความกดดันภายในและโต้ตอบกลับด้วยความรุนแรง

3. การได้เห็นผู้อื่นแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวหรือคาดเดาว่าผู้อื่นจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว

4. สื่อมวลชน ทางวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วารสาร ฯลฯ ซึ่งเสนอข่าวสารหรือตัวอย่างของความก้าวร้าว

5. แอลกอฮอล์และสิ่งเสพติด จากผลการศึกษาเชิงทดลองและศึกษาสถิติของคดีต่างๆ พบว่า แอลกอฮอล์และสิ่งเสพติดมีความสัมพันธ์กับสาเหตุของคดีต่างๆ

1.1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว

1. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับพันธุกรรม ทฤษฎีนี้เกี่ยวกับความเชื่อของฟรอยด์ ที่ว่าความก้าวร้าวของบุคคลมีมาแต่กำเนิด และเห็นว่าความก้าวร้าวเกิดจากสัญชาตญาณแห่งการดำรงพันธุ์ (Sexual Instincts) นั่นคือเมื่อไม่ได้รับการบำบัดความต้องการเกี่ยวกับเรื่องเพศแล้ว คนเราจะเกิดความก้าวร้าวได้ ก่อนสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ฟรอยด์เคยเชื่อว่าสัญชาตญาณของมนุษย์มีสองประเภทคือ สัญชาตญาณแห่งการดำรงพันธุ์ดังกล่าวแล้ว กับสัญชาตญาณแห่งการดำรงตน (Ego Instincts) ต่อมาภายหลัง ความคิดของฟรอยด์เกี่ยวกับเรื่องนี้เปลี่ยนแปลงไป จึงเอาสัญชาตญาณแห่งการดำรงพันธุ์ไปรวมกับสัญชาตญาณแห่งการดำรงตน แล้วใช้ชื่อเสียใหม่ว่า สัญชาตญาณแห่งการดำรงชีวิต (Life Instincts) และสัญชาตญาณแห่งการทำลายชีวิต หรือสัญชาตญาณแห่งการตาย (Death Instincts) ขึ้นมาคู่กัน นอกจากนี้ ฟรอยด์ ยังได้กล่าวถึงเรื่องมาโซคิซึม (Masochism) ว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะเพิ่มความรู้สึกพึงพอใจจากการทำลายของตน ซึ่งมีผลมาจากความต้องการทำลายหรือก้าวร้าวผู้อื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความก้าวร้าวต่อคนอื่นนั้น ไม่สามารถแสดงออกมาได้ง่ายๆ จึงหันมาทำลายตนเอง ฟรอยด์ให้ความเห็นว่าบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้ เป็นเพราะมีความรู้สึกผิด (Guilt Feeling) ติดอยู่ในจิตไร้สำนึก (Unconscious) เป็นต้นว่า เมื่อยังเด็กเคยถูกพ่อแม่ผู้มีอำนาจเหนือตนลงโทษ เด็กต้องการจะทำร้ายพ่อแม่เป็นการตอบแทน แต่ก็แสดงออกไม่ได้ จึงต้องหันมาทำร้ายกัน ตนเอง ส่วนซาดีซึม (Sadism) นั้น เป็นแนวโน้มของพวกที่มีสัญชาตญาณในการทำลายหรือก้าวร้าวที่ชอบแสดงออกต่อคนอื่น ดังนั้น ฟรอยด์ จึงมีเห็นว่า อย่าให้บุคคลมีความกดดันและความก้าวร้าวไว้มากๆ ควรจะหาทางปลดปล่อยความก้าวร้าวไปในทางที่สังคมยอมรับ และไม่เป็นที่เดือดร้อนต่อผู้อื่น

2. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม นักจิตวิทยาที่เชื่อในทฤษฎีนี้ มีความเห็นว่า สภาพแวดล้อมทำให้บุคคลเกิดความคับข้องใจ ซึ่งก่อให้เกิดความก้าวร้าวทฤษฎีนี้แบ่งความคิดออกเป็นสองแนวทางคือ

2.1 สมมติฐานความก้าวร้าวที่มาจากความคับข้องใจ (Frustration Aggressive Hypothesis) มาจากความเชื่อของ ดอลลาร์และมิลเลอร์ ว่าความก้าวร้าวของบุคคลมีสาเหตุมาจากความคับข้องใจ เขาได้อธิบายความหมายของความคับข้องใจว่าเป็นความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่เกิดจากบุคคลถูกขัดขวางไม่ให้บรรลุผลสำเร็จ สรุปว่าเมื่อคนเราถูกขัดใจ ซึ่งเมื่อสะสมไว้จะเกิดเป็นความก้าวร้าวได้มากที่สุด และผู้ที่ถูกก้าวร้าวก็มักจะเป็นผู้ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจนั่นเอง

2.2 ทฤษฎีสัญญาคความก้าวร้าว (Aggression Cues Theory)

แนวความคิดนี้มาจาก เบอร์โควิทซ์ (Berkowitz) ซึ่งมีรากฐานความเชื่อที่ว่า ความก้าวร้าวเกิดจากความคับข้องใจ แต่การแสดงออกจะมากหรือน้อยหรือไม่แสดงออกเลยนั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์กระตุ้นที่ทำให้เกิดความก้าวร้าว กล่าวคือลักษณะภายในของบุคคลกับสถานการณ์กระตุ้นจะต้องสัมพันธ์กัน นั่นคือถ้าเกิดความคับข้องใจน้อย แต่มีสถานการณ์กระตุ้นมากก็เกิดความก้าวร้าวได้ หรือถ้าเกิดความคับข้องใจมาก แต่มีสถานการณ์กระตุ้นน้อย ก็ไม่เกิดความก้าวร้าว

3. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม ทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญของการเรียนรู้ โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้บุคคล ตามความเห็นของ แบนดูราและวอลเตอร์ส (Bandura and Walters) ที่เชื่อว่า ถ้าบุคคลได้เห็นตัวอย่างก้าวร้าวและพฤติกรรมนั้นบ้าง แล้วได้รับรางวัล บุคคลก็แสดงพฤติกรรมนั้นอีก ทฤษฎีนี้เน้นการเสริมแรง (Reinforcement) คือ ถ้าบุคคลนั้นได้รับการเสริมแรง ก็แสดงพฤติกรรมนั้นต่อไป แต่ถ้าได้รับการลงโทษบุคคลก็เลิกแสดงพฤติกรรมนั้น

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ เซียร์ส (Sears 1969 : 159 – 197) เซียร์ส เชื่อว่า พฤติกรรมเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยเฉพาะเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมจากพ่อแม่ เซียร์ส กล่าวว่าพ่อแม่มีอิทธิพลในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กเป็นอย่างมาก เพราะพ่อแม่มีหน้าที่ในการฝึกวินัยและให้แรงเสริมแก่พฤติกรรมของเด็ก โดยปกติ เซียร์ส เชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากแรงขับภายใน ได้แก่ ความต้องการพื้นฐานและสิ่งเร้าภายนอก เช่น การให้ความรัก การลงโทษ ตัวอย่าง เด็กต้องการกินนม แม่ต้องการให้เด็กหย่านม เด็กจึงร้องไห้ แม่ก็ลงโทษ การลงโทษทำให้เด็กร้องไห้เสียงดังยิ่งขึ้น การเกิดพฤติกรรมจึงเป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องในลักษณะเหตุผล คือ พฤติกรรมหนึ่งจะเป็นสาเหตุของอีกพฤติกรรมหนึ่งในเวลาต่อมา ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura. 1976) มีความเห็นว่า ความก้าวร้าวเป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์ และเชื่อว่าองค์ประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมก้าวร้าวมี 2 ประการ คือ แม่แบบ (Model) และการเสริมแรง (Reinforcement) และได้อธิบายด้วยเหตุการณ์ต่างๆ ในบริบทของสังคมที่มีต่อพฤติกรรม ซึ่งครอบคลุมหลักการเรียนรู้ด้วยเงื่อนไขการกระทำแล้วยังสามารถขยายการอธิบายการเรียนรู้จากการสังเกตผู้อื่นเป็นบทบาทสำคัญ ดังนั้นการได้ดูตัวแบบที่กระทำพฤติกรรมก้าวร้าว ก็ทำให้บุคคลเรียนรู้ว่าแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างไร เมื่อไร แหล่งที่สำคัญที่เป็นตัวแบบก้าวร้าวตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมก็คือ ครอบครัว การที่เด็กได้เห็นพ่อแม่ลงโทษด้วยความรุนแรงในครอบครัวของเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ สามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นโอกาสที่เป็นตัวแบบ ยังสามารถผ่านได้ในหลายทาง นอกจากครอบครัวแล้ว เช่น สื่อมวลชน โดยเฉพาะ โทรทัศน์ ซึ่งอาจแสดงความรุนแรงและก้าวร้าวที่เด่นชัดซึ่งมีข้อมูลเชิงประจักษ์ยืนยันว่าการดูรายการทีวีที่รุนแรงจะทำให้บุคคลเพิ่มความก้าวร้าวขึ้น เฟรนด์ริช และ สทีน (Friedrich and Stein. 1973)

สรุปได้ว่า พฤติกรรมก้าวร้าว เกิดจากสาเหตุ 2 ประการ คือ เกิดจากตัวบุคคล และเกิดจากสิ่งแวดล้อม และการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์จำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีต่างๆ เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ความก้าวร้าวเป็นการกระทำที่นักจิตวิทยาและบุคคลทั่วไปสนใจกันมาก จึงทำให้มีทฤษฎีที่นักจิตวิทยาได้ศึกษาความก้าวร้าวโดยอธิบายการพัฒนาของความก้าวร้าวและแนวคิดด้วยเหตุผลต่างๆ ดังนี้ (สุพล ชัดเชื้อ 2534 : 17-20)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เซียร์ส. (Sears, et al. 1957 : 24 -187) ซึ่งศึกษาจากคำรายงานของพ่อแม่ของเด็กที่มีฐานะทางสังคมระดับกลางและต่ำจำนวน 379 คน ผลจากการสัมภาษณ์แม่ของเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเกิดจากพ่อแม่รักตามใจ และลงโทษในระดับสูง

แบนดูรา รอส และ รอส. (Bandura, Ross and Ross. 1961 : 575 – 582) ได้ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กอนุบาล 96 คน แบ่งเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะสังเกตตัวแบบก้าวร้าวที่มีชีวิต ตัวแบบก้าวร้าวที่เป็นภาพยนตร์ และตัวแบบก้าวร้าวที่เป็นภาพยนตร์การ์ตูน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม หลังจากให้สังเกตตัวแบบลักษณะต่างๆ แล้วเปิดโอกาสให้เด็กทุกกลุ่มเล่นตุ๊กตาอย่างเสรี ผลปรากฏว่าจากการสังเกต ตัวแบบก้าวร้าวทั้งสามลักษณะแรกทำให้เด็กผู้ชายก้าวร้าวกว่าเด็กผู้หญิง

อีรอน วอลเดอร์ โตอิโก และ เล็ฟโควิทส์. (Eron, Walders, Toigo and Lefkowitz 1963 : 384 - 867) ทำการศึกษาเด็กเกรด 3 จากหลายระดับชั้นทางสังคม จำนวน 451 คน โดยวิธีการให้เพื่อนประเมินพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็ก สัมภาษณ์พ่อแม่เกี่ยวกับการลงโทษที่บ้าน พบว่าการลงโทษสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับสูงไม่ว่าเด็กจะอยู่ในฐานะทางสังคมระดับใด ต่อมา อีรอน (Eron, et al. 1982) ทำการศึกษาระยะยาวถึงอิทธิพลของการเลียนแบบและการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูนั้น พบว่าการที่ พ่อแม่ลงโทษทางกาย ปล่อยปละละเลยและแสดงความไม่พอใจต่อความสำเร็จของเด็กจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้น

เกร็ก และ เกร็ก. (Glueck and Glueck 1964 : 126 – 130) ในส่วนที่เป็นคำรายงานของเด็กพบว่า เด็กกระทำผิดที่เป็นผู้ชายพบว่าตนมีความสัมพันธ์กับพ่อแม่น้อยกว่ากลุ่มเด็กชายที่ไม่กระทำผิด ขณะเดียวกันเด็กเหล่านี้รายงานว่า พ่อแม่เห็นแก่ตัว มีอคติ ปล่อยปละละเลย ทอดทิ้ง ในสภาพที่เป็นจริง เด็กเหล่านี้ถูกทอดทิ้งมาแต่กำเนิด นอกจากนี้เด็กยังรายงานว่าพ่อแม่ใช้ระเบียบไม่คงเส้นคงวา ระเบียบหย่อนยานอันเป็นลักษณะหนึ่งของการรักตามใจ บางครั้งก็ให้ความคุ้มครองมากเกินไป

ฮิคส์. (Hicks 1965 : 7-100) ได้ทำการทดลองให้ผู้รับการทดลองสังเกตตัวแบบก้าวร้าว แล้ววัดพฤติกรรมก้าวร้าว จากคำรายงานของผู้รับการทดลอง หลังจากสังเกตตัวแบบ

ไปแล้วเป็นเวลา 6 เดือน จากคำรายงานของผู้รับการทดลองหลังจากสังเกตตัวแบบไปแล้วเป็นเวลา 6 เดือน จากคำรายงานพบว่าเด็กผู้ชายจะก้าวร้าวกว่าเด็กผู้หญิง

มัวร์. (Moore 1966 : 685-688) ศึกษาความแตกต่างของการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงจากการรับรู้ความรุนแรง โดยให้ผู้รับการทดลองดูภาพที่แสดง ความรุนแรงด้วยตาข้างหนึ่ง และดูภาพที่ไม่แสดง ความรุนแรงด้วยตาอีกข้างหนึ่ง ผลปรากฏว่า เด็กผู้ชายรับรู้ความรุนแรงได้มากกว่าผู้หญิงและจะแสดงพฤติกรรมรุนแรงในเวลาต่อมา

สก็อต และคนอื่นๆ. (ภาคยา โกกิลกนิษฐ 2547 : 51-52 ; อ้างอิงจาก Scott and others. 1967 : 73-76) ได้ศึกษาวิธีลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยใช้การเสริมแรงทางสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีปรับพฤติกรรม เพื่อให้เด็กมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น ในระยะแรก ครูเพียงแต่สังเกตและบันทึกความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะที่สอง ครูได้รับคำแนะนำให้ใช้แรงเสริมทางสังคม คือ คำชมเชย และให้ความสนใจ เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น สนใจผู้อื่น พูดคุยกับผู้อื่นอย่างเป็นมิตร ตลอดจนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในขณะเดียวกัน ครูจะไม่ให้แรงเสริมทางสังคม เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น การทำร้ายร่างกาย ข่มขู่และเรียกร้อง ผลการวิจัยพบว่าความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง และนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น

แคมป์ และคนอื่นๆ. (สุพล ชัดเชื้อ. 2535 : 3 ; อ้างอิงจาก Camp and Others. 1977). ทดลองให้เด็กชายในชั้นเรียนระดับ 2 ที่มีความก้าวร้าวสูง 6 คน ฝึกควบคุมตนเอง โดยยึดตามแนวพื้นฐานว่า เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวที่มีความสามารถในการใช้ถ้อยคำและเหตุผล ซึ่งจากการติดตามผลการฝึกพบว่า เด็กที่เคยมีพฤติกรรมก้าวร้าวสามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวลงได้

เดวิด (David. 1980 : 53) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางบุคลิกภาพ ซึ่งประกอบด้วย การกล้าแสดงออก ความก้าวร้าว และความวิตกกังวล โดยแบ่งออกเป็น ความวิตกกังวลที่มีลักษณะเฉพาะสถานการณ์ และความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว การดำเนินงานวิจัย ได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการวัดแบบที่มีคุณลักษณะเฉพาะตัวของความวิตกกังวล การกล้าแสดงออก และความก้าวร้าว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิงจำนวน 241 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลที่มีคุณลักษณะเฉพาะสถานการณ์ ความวิตกกังวลที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger's State / Trait Anxiety Inventory) และแบบสำรวจพฤติกรรมระหว่างบุคคล (Interpersonal Behavior Survey : IBS) เพื่อใช้ในการวัดการกล้าแสดงออกและความก้าวร้าว ตอนที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการวัดที่มีลักษณะเฉพาะสถานการณ์ของการกล้าแสดงออก ความก้าวร้าว และความวิตกกังวล โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงอย่างละ 32 คน ที่ได้คะแนนในมาตรวัดความก้าวร้าวและการกล้าแสดงออกของแบบสำรวจ IBS สูงที่สุดในกลุ่ม

เพื่อใช้ในการทดลองเล่นบทบาทสมมติ โดยในการทดลองนักศึกษาจะได้แสดงกับผู้ช่วยในการวิจัยที่เป็นเพศเดียวกันกับตน และจะต้องแสดงบทบาทให้เป็นธรรมชาติที่สุด โดยใช้การตัดสินใจว่าเป็นพฤติกรรมกล้าแสดงออกหรือเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว ผู้ตัดสินใจที่ได้ดูการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษาในขณะที่ทดลองแต่ตัดสินใจได้จากวีดีโอเทป ผลการวิจัยพบว่า ในแบบที่เป็นคุณลักษณะเฉพาะตัวนั้น ความวิตกกังวลจะมีความสัมพันธ์ในเชิงกลับกันกับการกล้าแสดงออก และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความก้าวร้าว ส่วนในสถานการณ์เฉพาะที่มีการสังเกตพฤติกรรมจริง พบว่า ระดับความวิตกกังวลที่มีลักษณะเฉพาะสถานการณ์ของนักศึกษาไม่สามารถพยากรณ์ การกล้าแสดงออกหรือพฤติกรรมก้าวร้าวได้

ฮุย (Huey. 1984 : 95-98) ศึกษาพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมมาใช้ลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่นผิวดำ พบว่า การฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมที่ดำเนิน โดยผู้ให้คำปรึกษามีประสิทธิภาพพอๆ กัน และนักเรียนวัยรุ่นผิวดำที่ได้รับการฝึกพฤติกรรมแสดงออกที่เหมาะสมมีพฤติกรรมก้าวร้าวแตกต่างจากวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการฝึก คือ มีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงหลังได้รับการฝึก

สว็อทซ์แมน. (มาร์ศรี สีมารพงศ์พันธุ์. 2546. อ้างอิงจาก Younger, Schwartzman and Ledingham : 1985 : 70-75). ศึกษาการรับรู้พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมถอยหนี และพฤติกรรมที่เป็นความสามารถในการเข้าสังคม (Socially Competence behavior) ของเกรด 1,4 และ 7 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่าเมื่อเด็กมีอายุเพิ่มขึ้น พฤติกรรมก้าวร้าวจะเพิ่มขึ้นด้วย

แฟรงค์ (Frank. 1986 : 73-76) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าว ความเชื่ออำนาจแห่งตน ความวิตกกังวลที่มีลักษณะเฉพาะสถานการณ์ ความวิตกกังวลที่เป็นคุณลักษณะเฉพาะตัว การรับรู้ในด้านความสนใจของพ่อแม่ และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น วัยรุ่นเพศชายที่ไร้สมรรถภาพทางการเรียนรู้ของโรงเรียนแลนด์มาร์ค (Landmark School) จำนวน 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นชุดของแบบสอบถามรวมจำนวน 343 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวร้าวมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเชื่ออำนาจแห่งตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการทำนายความก้าวร้าว คือ ความเชื่ออำนาจแห่งตนและระดับความสามารถในการอ่าน

โทมัส (จิราภรณ์ อำนาจเกลิงศักดิ์. 2540 : 20 ; อ้างอิงจาก Thomas. 1992) ได้ทำการศึกษาการเชื่ออำนาจภายใน – ภายนอกตน และการรับรู้เกี่ยวกับความก้าวร้าวของนักเรียนระดับวิทยาลัย จำนวน 116 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดความก้าวร้าว และแบบสอบถามความเชื่ออำนาจภายใน – ภายนอก ผลการวิจัยพบว่า บุคคลที่มีความรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสิ่งต่างๆ ได้ มากกว่าหรือมีลักษณะเชื่ออำนาจภายในตนสูงกว่า จะรับรู้ความก้าวร้าวของบุคคลเป็นเรื่องของสัญชาตญาณได้ต่ำกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกว่าคุณสามารถควบคุมสิ่งต่างๆ ได้น้อยกว่า ซึ่งผลการศึกษานี้แสดงว่า ลักษณะความเชื่ออำนาจภายในตนอาจเกี่ยวข้อง

กับพฤติกรรมก้าวร้าว กล่าวคือ บุคคลที่รับรู้ถึงความก้าวร้าวของบุคคลนั้นเป็นเรื่อง สัญชาตญาณ น่าจะเป็นคนที่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวสูงกว่าคนที่มีความเชื่อว่า ความก้าวร้าว มิใช่เป็นเรื่องของสัญชาตญาณ แต่เป็นสิ่งที่เรียนรู้และควบคุมได้ ซึ่งก็คือ คุณลักษณะที่เชื่อ อำนาจภายในตนเอง

เบรดลีย์ (Bradley, D. 2000 : 36 (4), 25-25). ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความ ก้าวร้าวในวิดีโอเกม และความก้าวร้าวในชีวิตจริง โดยทำการศึกษาในเด็กประถมศึกษา มัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัย โดยใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนแต่ละระดับหลังจากให้ เล่นเกมที่มีความก้าวร้าว ผลการวิจัยพบว่าในเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาจะแสดงออกความ ก้าวร้าวและรุนแรงทันทีที่เล่นเกม แต่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา และมหาวิทยาลัยจะมีการ แสดงออกพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะยาว และเป็นแบบเพิ่มระดับมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อผ่านการเล่น เกมก้าวร้าวมากขึ้น บ่อยขึ้น

คินนีส์ สมิธและดอนเซลลา. (Kinney, Smith and Donzella. 2001 : 83-85) ได้ ศึกษาผลของเพศ ลักษณะความเป็นชายความเป็นหญิง ความแตกต่างระหว่างตน และการ ตระหนักในตนเองที่มีต่อความโกรธและความก้าวร้าวทางวาจาของนักศึกษาในมหา วิทยาลัยใน สหรัฐอเมริกาจำนวน 445 คน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะความเป็นชาย ความต้องการที่จะแสดง ลักษณะความเป็นชาย และการตระหนักในตนเองด้านสาธารณะสามารถอธิบายแนวโน้มในการ แสดงความโกรธภายใน (Anger – In) นอกจากนี้ เพศ ลักษณะความเป็นหญิงและการตระหนัก ในตนเองด้านส่วนตัว สามารถอธิบายความก้าวร้าวทางวาจาได้

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เรณู ผดุงถิ่น (2527 : 16-17) ได้ศึกษา การให้แรงเสริมทางสังคม โดย การให้ความสนใจ ยกย่องชมเชย ในการลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พบว่า สามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวได้

สัมฤทธิ์ แก้วพูลศรี (2534 : 59-60) ได้ศึกษาผลการใช้แรงเสริมทางบวกกับการ ปรับสีนใหม่ ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 14 คน ผลการวิจัยพบว่า การเสริมแรงทางบวกและการปรับสีนใหม่สามารถลดพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนลงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพล ชัดเชื้อ (2535 : 47-48) ศึกษาเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและ การปรับสีนใหม่ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสมียน นารี กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 16 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ใช้การ ควบคุมตนเองจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงมากกว่ากลุ่มที่ใช้การปรับสีนใหม่

สุรัชณี เปี่ยมญาติ (2535 : 17 – 19) ได้ทำการศึกษาการใช้หนังสือบำบัดความ ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 มีความก้าวร้าวลดลงกว่าก่อนกระทำการทดลองอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 2 มีความก้าวร้าวก่อนและหลังทดลองไม่แตกต่างกัน นักเรียนกลุ่มที่ 1 มีความก้าวร้าวลดลงมากกว่ากลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงใจ สมานสินและวราภรณ์ ชาระวานิช. (2538 : 22) ได้ ทำการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระหว่างผู้ที่เล่นวิดีโอและไม่เล่นวิดีโอเกม โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกทางกายวาจาของนักเรียนพบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวที่แสดงออกทางกายของนักเรียนที่เล่นวิดีโอเกมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่ไม่เล่นวิดีโอเกมมีพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายในระดับน้อย เมื่อศึกษาความก้าวร้าวที่แสดงออกทั้งทางกายและทางวาจาของนักเรียนระหว่างผู้ที่เล่นและไม่เล่นวิดีโอเกม พบว่ากลุ่มที่เล่นวิดีโอเกม พบว่ากลุ่มที่เล่นวิดีโอเกมมีความก้าวร้าวมากกว่าทั้งทางกายและวาจา

สุมิตรา นิธิสินประเสริฐ (2540 : 62) ได้ศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่น โดยเน้นในด้านการรับรู้อุปสรรคในชีวิตประจำวัน อัตมโนทัศน์ การเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าว รวมถึงการศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของปัจจัยทั้ง 3 ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนชายโรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน รวมนักเรียนที่ศึกษาทั้งสิ้น 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมก้าวร้าว การรับรู้อุปสรรคในชีวิตประจำวัน อัตมโนทัศน์ การเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวในระดับปานกลาง เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า การรับรู้อุปสรรคในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าว และอัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ การเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าว และการรับรู้อุปสรรคในชีวิตประจำวัน ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยทั้งสองสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมก้าวร้าวได้ร้อยละ 34.20 ส่วนอัตมโนทัศน์ไม่มีอำนาจในการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าว

สุพัตรา พันธูวร (2546 : 57-59) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา กลุ่มโรงเรียนที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 17 โรงเรียน พบว่า ปัจจัยด้านการตระหนักในตนเองส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมก้าวร้าว แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมก้าวร้าว นั้น ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตนเองและสังคม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่ศึกษา

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่ศึกษา

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 16 – 22) ถือว่าจริยธรรมเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์สำหรับการประเมินความถูกต้องของพฤติกรรมและกฎเกณฑ์เหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนหนึ่งเกิดจากประสบการณ์ของตนเอง ส่วนหนึ่งเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น เป็นการเรียนรู้ด้วยการสังเกต ฟังคำบอกเล่าและอ่านจากบันทึก จากแนวคิดนี้จึงกล่าวได้ว่า คนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทางสังคมต่างกันย่อมมีความสามารถและโอกาสในการเรียนรู้แตกต่างกัน เด็กสามารถเรียนรู้ได้เฉพาะสิ่งที่ง่ายและใกล้ตัวมีลักษณะเป็นรูปธรรม ในขณะที่ผู้ใหญ่สามารถพิจารณาสิ่งต่างๆ ได้ละเอียดลึกซึ้งกว่าและเป็นนามธรรมกว่า เช่น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย่อมมีโอกาสในการเรียนรู้และประสบการณ์ต่างๆ น้อยกว่าครู ทั้งนี้เพราะว่าสภาพเป็นสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งเฉพาะที่ทำให้แต่ละบุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมและมีบทบาทแตกต่างกันไป

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นที่ศึกษา

มัลลิส, มัลลิส และนอร์แมนดิน (พเยาว์ ผลภาพ. 2539 : 72 ; อ้างอิงจาก Mullis, Mullis and Normandin. 1992) ศึกษาเปรียบเทียบความภาคภูมิใจในตนเองของวัยรุ่นในแบบ Cross – section และ Longitudinal โดยการศึกษาแบบ Longitudinal ใช้กลุ่มตัวอย่าง 270 คน ทำแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเองของคูเปอร์สมิธ ในขณะที่ศึกษาอยู่ในระดับ 9 ระดับ 10 และระดับ 11 ผลการศึกษาพบว่า ระดับชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับความภาคภูมิใจในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น ความภาคภูมิใจในตนเองก็สูงขึ้นตามลำดับ ส่วนการศึกษาแบบ Cross – section พบว่า ไม่มีความแตกต่างของความภาคภูมิใจในตนเองทั้ง 3 ระดับชั้นเรียน

สุนารี เตชะโชควิวัฒน์ (2527 : 64) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู วินัยในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเองกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันจะมีความภาคภูมิใจในตนเองไม่แตกต่างกัน

มณฑริา เสนารักษ์ (2547 : 60) นักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์มีระดับความก้าวร้าวต่ำกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลำดับการเกิด

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลำดับการเกิด

แอตเลอร์ ผู้นำในทฤษฎีบุคลิกภาพกลุ่มมานุษยวิทยาคนหนึ่งได้สนใจและศึกษาวิจัยลำดับการเกิดและบุคลิกภาพ แอตเลอร์ให้ความสำคัญว่าสังคมเป็นสิ่งที่กำหนดบุคลิกภาพ เขาสังเกตว่าบุคลิกภาพของลูกคนโต คนกลาง คนเล็ก ในครอบครัวหนึ่งๆ แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งเขาอธิบายความแตกต่างเหล่านี้ว่าเกิดจากประสบการณ์ของเด็กแต่ละคนในฐานะเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคม (นวลละออ สุภาพล. 2527 : 121)

วอลแลนซ์ (ฉัตรชัย วิเทศน์ 2538 : 23 ;อ้างอิงจาก Wallance. 1986 : 59-61) แอตเลอร์ได้กล่าวถึง ลำดับการเกิดไว้ดังนี้

ลูกคนแรก (Firstborn) เป็นธรรมชาติของพ่อแม่ซึ่งยังไม่มีประสบการณ์ในการมีลูกที่มักจะใช้เวลาและความสนใจกับลูกคนแรกมากเกินไป ลูกคนแรกจึงได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษและอยู่ในฐานะที่มั่นคงในครอบครัว แอตเลอร์เชื่อว่าลูกคนแรกเปรียบเหมือนเป็น “ระบบการผูกขาดอำนาจ” (Reigning Monarh) ซึ่งได้รับความสนใจอย่างเต็มที่โดยไม่ได้ถูกแบ่งปันไปให้ผู้อื่น แต่ฐานะเช่นนี้จะเปลี่ยนไปในทันทีเมื่อมีลูกคนที่สอง “ระบบการผูกขาดอำนาจ” จะสิ้นสุดลงขณะเดียวกันเวลา ขณะเดียวกันเวลาและความสนใจของพ่อแม่ต้องถูกแบ่งปันไปให้กับน้องที่เกิดใหม่ ซึ่งสิ่งนี้จะก่อให้เกิดความไม่พึงพอใจและการต่อสู้แข่งขันเพื่อที่จะเอาตำแหน่งที่สูญเสียตำแหน่งไปโดยเฉพาะผู้ที่ได้รับการเอาใจใส่จากพ่อแม่มากเกินไป นั้นจะเกิดความรู้สึกเหมือนกับถูกขัดขวางและจะแสดงความเกลียดชังและความขุ่นเคืองใจต่อผู้ที่อยู่รอบข้าง ความรุนแรงของความรู้สึกว่าถูกขัดขวางนี้จะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น อายุและการแสดงออกของพ่อแม่ในการเตรียมพร้อมเพื่อรอการเกิดของลูกคนที่สอง หลังจากนั้นลูกคนแรกก็จะกลายเป็นลูกคนโตซึ่งพ่อแม่คาดหวังว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีความร่วมมือและความปรองดองกัน แอตเลอร์เชื่อว่าลูกคนแรกมีความเข้าใจดีในเรื่องของอำนาจที่มีอยู่และการใช้อำนาจนั้น นอกจากนี้ลูกคนแรกมักมีลักษณะของนักอนุรักษ์นิยม มีความสนใจในเรื่องของอดีตและเจ้าระเบียบรวมทั้งพยายามจะรักษาสถานภาพของตนเองให้เหมือนเดิม เมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่มักชอบที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ชอบการค้นคว้าและไว้อำนาจ แอตเลอร์พบว่า ถ้าพัฒนาความรู้สึกที่ดีลูกคนแรกจะกลายเป็นคนที่จริงจังต่อชีวิต มีความรับผิดชอบและรอบคอบ สามารถจดจำรายละเอียดและคำสั่งได้ดีแต่ถ้าพัฒนาความรู้สึกที่ไม่ดีจะกลายเป็นผู้ที่ขาดความสนใจทางสังคม มีความรู้สึกที่ไม่มั่นคง ขี้สงสัยและเป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ๆ ในสังคม

ลูกคนที่สอง (Secondborn) ลูกคนที่สองจะไม่มีประสบการณ์ในการเป็นลูกคนเดียวและการเป็นศูนย์รวมของความสนใจเช่นเดียวกับลูกคนแรก อย่างไรก็ตามลักษณะที่ดีของลูกคนที่สองก็คือ จะไม่เกิดความรู้สึกของการสูญเสีย ตำแหน่งและไม่มีประสบการณ์ในการถูกแย่งอำนาจเหมือนลูกคนแรก เวลาและความสนใจจากพ่อแม่ที่มีต่อลูกคนที่สองมักจะต้องถูก

แบ่งไปให้พี่และลูกคนที่สองก็มีโอกาสที่จะได้เห็นแบบอย่างต่างๆ จากพี่ และจากการที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกาสูญเสียอำนาจนี้ ทำให้ลูกคนที่สองส่วนมากมีลักษณะที่มองโลกในแง่ดี ชอบการแข่งขันและมีความทะเยอทะยาน ตามความเชื่อของแอดเลอร์ถ้าลูกคนโตให้กำลังใจแล้ว ลูกที่สองก็จะพยายามเรียนรู้และทำในสิ่งที่ดีกว่าพี่รวมทั้งเติบโตขึ้นเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าลูกคนที่สองได้รับประสบการณ์ที่สร้างความขุ่นเคืองใจหรือการปองร้ายจากพี่คนโต แล้วคนที่สองอาจกลายเป็นคนที่ไม่มีความหวังและวางเป้าหมายในชีวิตผิดพลาดซึ่งจะก่อให้เกิดความล้มเหลวและหมดกำลังใจหรือทำในสิ่งที่ไม่มีโอกาสประสบความสำเร็จและล้มเลิกกลางคัน อย่างไรก็ตามจากลักษณะดังกล่าวจะพบว่าลูกคนที่สองพยายามแข่งขันในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับลูกคนแรก ซึ่งทั้งหมดนี้ย่อมขึ้นอยู่กับกาเรียนรู้ของเด็กเกี่ยวกับสถานการณ์ในครอบครัว เด็กที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน อาจรับรู้สถานการณ์แตกต่างกันได้

ลูกคนกลาง (Middle Child) ในฐานะนี้ลูกคนกลางมักคิดว่าเขาไม่ได้รับความยุติธรรมและอยู่ในฐานะที่ลำบาก เขามักรู้สึกว่าไม่ได้รับความสะดวกสบายที่ครั้งหนึ่งเขาเคยได้รับเมื่อตอนยังเล็กๆ และความรู้สึกนี้จะเพิ่มมากขึ้นในกรณีที่ลูกคนโตต้องไปช่วยเลี้ยงน้องและอยู่ฝ่ายเดียวกับน้อง เมื่อเป็นเช่นนี้ลูกคนกลาง อาจรู้สึกว่าเขาพ่ายแพ้พี่น้องคนอื่นๆ หรืออาจคิดว่าเขามีอะไรที่เหนือกว่าพี่น้องคนอื่นๆ ก็ได้ ในกรณีนี้เขาอาจพัฒนาการตระหนักรู้ (Awareness) เกี่ยวกับความเป็นไปของครอบครัวและเรียนรู้ทักษะในการจัดการเรื่องราวต่างๆ ได้ดี นอกจากนี้เขายังมีบุคลิกภาพที่แตกต่างจากพี่น้องคนอื่นๆ และมักมีการแข่งขันในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับลูกคนโตด้วยทิศทางที่กล่าวถึงนี้ ก็คือ ทิศทางที่ลูกคนโตได้แสดงออกถึงความสนใจเพียงเล็กน้อยหรือความสามารถที่จะมีอำนาจได้ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวที่พี่น้องมีอายุใกล้เคียงกัน เพศเดียวกัน

ลูกคนเล็ก (The Youngest Child) ลูกเล็กมักได้รับความสนใจจากครอบครัวมากที่สุดในบรรดาพี่น้องคนอื่นๆ นอกจากนี้พ่อแม่ยังมีพี่ๆ อีกหลายคนคอยช่วยเหลือเอาใจใส่ รวมทั้งการเป็นพรรคพวกที่คอยปกป้อง เมื่อได้รับความยุ่งยาก ลูกคนเล็กจึงกลายเป็นที่รักของครอบครัว จากการที่มีพี่ๆ เป็นตัวแบบหลายคน ทำให้เขากล้าที่จะสร้างสถานภาพของตนเองได้ดีกว่าคนอื่นๆ ในครอบครัว ถ้าพัฒนาไปในทางที่ดีลูกคนเล็ก จะมีลักษณะที่ชอบแข่งขัน โดยจะพัฒนาการกระทำสิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วจนน่าประหลาดใจ รวมทั้งภารกิจที่ได้รับสำเร็จด้วยดี ในทางตรงกันข้าม ถ้าลูกคนเล็กถูกตามใจมากเกินไป อาจเรียนรู้ตลอดเวลาว่าคนอื่นๆ คอยเอาใจเขาอยู่ เขาอาจกลายเป็นคนที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ชอบพึ่งพิงผู้อื่นหรือคิดว่าผู้อื่นจะคอยช่วยเหลือตนเองเสมอ เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะพบว่าการจัดการกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก

ลูกคนเดียว (The Only Child) การเป็นลูกคนเดียวมีทั้งข้อดีและข้อเสีย เมื่อเทียบกับลูกคนอื่นๆ ลูกคนเดียวเปรียบเหมือนลูกคนโตที่ไม่เคยสูญเสียอำนาจ ลูกคนเดียวอาจมีประสบการณ์ที่ทั้งแปลกใจและผิดหวัง เมื่อพบว่าตนเองไม่ได้เป็นศูนย์กลางของความสนใจหรือ

การยอมรับจากครอบครัว เนื่องจากลูกคนเดียว มักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในช่วงแรกของชีวิตกับผู้ใหญ่ เขาจึงซึมซับลักษณะท่าทางพฤติกรรมและเจตคติของผู้ใหญ่ได้เร็วกว่าพี่น้องคนอื่น ๆ และเนื่องจากเขาได้ใช้เวลาอยู่กับคนเดียวมากกว่าอยู่กับพี่หรือน้อง จึงทำให้มีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการสูง อย่างไรก็ตามหากปราศจากจากตัวแบบหรือคู่แข่งแล้วลูกคนเดียวก็เกือบจะไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ที่จะแบ่งปันหรือได้รับความสนใจที่สมบูรณ์เลยและผลที่เกิดขึ้นเมื่อเขาโตเป็นผู้ใหญ่ก็คือ เขาจะมีความจำเกี่ยวกับสิ่งที่ดีน้อยจนกระทั่ง กลายเป็นผู้ที่มีความท้อถอยง่าย แอดเลอร์พบว่าลูกคนเดียวมักถูกตามใจเกินไปและเป็นผู้ที่ขาดความสนใจทางสังคม

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลำดับการเกิด

มิลเลอร์ และมารูยามา (ศิริพร วงศ์คำมูล : 2538 : 25 ; อ้างอิงจาก Miller and Maruyama. 1976 : 123-131) ได้ศึกษาลำดับการเกิด และการปรับตัวในหมู่เพื่อน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 1,750 คน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล – ป. 6 ในรัฐแคลิฟอร์เนีย ตัวแปรที่ใช้ศึกษาคือ เชื้อชาติ เพศ ลำดับการเกิด วิธีการศึกษาโดยใช้สังคมมิติในสถานภาพการเลือกเพื่อนที่จะนั่งด้วย เลือกเพื่อนเล่นและเพื่อนร่วมงาน และการให้คะแนนของครูในด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้ง 9 ด้าน เช่น เก็บตัว แสดงตัว ไม่เป็นตัวของตัวเอง เป็นตัวของตัวเอง ผลการศึกษาพบว่า ลูกคนกลางและลูกคนสุดท้ายต้องได้รับเลือกเป็นเพื่อนและเพื่อนจะนั่งด้วยมากกว่าบุตรคนโต บุตรคนสุดท้ายต้องได้รับเลือกมากที่สุด รองลงมาคือ คนกลาง ส่วนบุตรคนโต ได้รับเลือกน้อยที่สุด

นิภาพรรณ โสมนะพันธ์ (2522 : 120-129) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของบุตรตามลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดูและสถานภาพทางเศรษฐกิจ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชาย หญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 228 คน เป็นบุตรคนโต 63 คน บุตรคนกลาง 75 คน และบุตรคนสุดท้าย 90 คน โดยใช้แบบสอบถามการเลี้ยงดู แบบสอบถามภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจวัดบุคลิกภาพ 7 ด้าน ของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่าบุตรคนสุดท้ายจะมีปัญหาในบุคลิกภาพด้านอารมณ์มากกว่าบุตรคนแรกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

มอริสส์ (ปัทมา บุญเจริญ. 2541 : 10 ; อ้างอิงจาก Morris. 1979)

กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบของลักษณะต่าง ๆ ประจำตัวของบุคคลที่เกี่ยวกับพฤติกรรม อารมณ์ แรงจูงใจ ความคิดและทัศนคติ

นวลละอ อ สุภาพล (2527 : 3-4) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง การรับรู้ พฤติกรรมรวมทั้งหมดของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งในสิ่งที่มองเห็นได้ เช่น ลักษณะของ พฤติกรรม และสิ่งที่มองไม่เห็น เช่น ความคิด ความสนใจ ซึ่งจะทำให้บุคคลอื่นสามารถที่จะ เข้าใจและแยกแยะความแตกต่างของบุคคลนั้นจากบุคคลอื่นได้

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2531 : 5-6) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนภายนอกและส่วนภายใน ซึ่งส่วนภายนอกจะเป็นส่วนที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยามารยาท การแต่งกาย เป็นต้น

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization หรือ WHO) (दनัย ไชยโยธา. 2532 : 65) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า สุขภาพจิต (Mental Health) ไว้ว่า ความสามารถของบุคคลที่จะปรับปรุงตนให้มีความสุข และเข้ากับสังคม และสิ่งแวดล้อมมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น และสามารถดำรงชีวิตของตนเองได้โดยไม่เสียดุลยภาพ ทำให้มีความสุขกาย สบายใจ รวมทั้งสามารถสนองความต้องการของตนเองในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่มีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นภายในจิตใจ สุขภาพจิตมิได้หมายความว่าปราศจากโรคทางจิต และประสาทนั้นแต่รวมถึงการปรับตัวเข้ากับสังคม และสิ่งแวดล้อมได้อย่างดี

2.3.2 ความหมายของบุคลิกภาพเก็บตัว – แสดงตัว

ในปี ค.ศ. 1923 จุง (ทศพร มณีศรีขำ และ นิรันดร์ จุลทรัพย์. 2542 : 9-10 ; อ้างอิงจาก Jung.1923) ได้ตั้งทฤษฎี “จิตวิทยาเชิงวิเคราะห์” โดยเขียนแนะนำไว้ในหนังสือ “Psychological Type” ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก จุง แบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพเก็บตัว (Introvert) บุคคลพวกนี้จะสนใจเรื่องภายในของตนเองยึดความรู้สึกและอุดมคติของตนเองเป็นหลัก เป็นคนที่ไม่ชอบสังคมกับผู้อื่น เกร็งครัดต่อระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อฟังและการกระทำทุกอย่างที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับตนเองเป็นส่วนใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าผูกพันกับสังคม หรือผูกพันต่อผู้อื่น

2. บุคลิกภาพแสดงตัว (Extrovert) เป็นบุคคลที่สนใจโลกภายนอก มีความรู้สึกไวต่อสถานการณ์และความต้องการของสังคม เป็นคนเปิดเผย ร่าเริง ปรับตัวได้ดีในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเองในรากฐานของเหตุผลและความจริง

นอกจากนี้ จุง (Jung) ได้อธิบายลักษณะของพวกแสดงตัว ไว้ว่าเป็นคนที่ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ ไม่ค่อยวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ทำอะไรขึ้นอยู่กับโลกภายนอก คือ การฝึกหัดและยึดถือความจำเป็นเป็นสำคัญ ส่วนพวกเก็บตัว การตัดสินใจขึ้นอยู่กับตนเอง ถือหลักทุกสิ่งทุกอย่างต้องสมบูรณ์ เป็นคนไม่ยืดหยุ่น มีความรู้สึกละเอียดอ่อน มีการวิเคราะห์และวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง โดยทั่วไปบุคคลปกติ ควรมีบุคลิกภาพทั้ง 2 ประเภท ก้ำกึ่งกันในระดับที่เหมาะสม โดยประเภทหนึ่งจะเด่นและอยู่ในจิตสำนึก ในขณะที่อีกประเภทหนึ่งอยู่

ในจิตใต้สำนึก จุง (Jung) เชื่อว่าถ้ามีแรงกดดันจากภายในหรือเหตุการณ์จากภายนอกมาขัดขวางมิให้บุคคลมีบุคลิกภาพประเภทใดประเภทหนึ่งในจิตสำนึกเป็นประจำแล้ว บุคคลจะมีบุคลิกภาพอีกประเภทหนึ่งจนเป็นนิสัย และกลายเป็นบุคลิกภาพที่ฝังแน่นในที่สุด

อนาสตาเซีย (จรรยา เกษมศรีสังข์. 2537 : 11-15; อ้างอิงจาก Anastasi.1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกันอาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้ หรือแม้แต่ว่าสภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน

แอลพอร์ต (ปิยพร ดวงทอง. 2539 : 11-12 ; อ้างอิงจาก Allport. 1961) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว หมายถึง บุคคลที่มุ่งความสนใจออกนอกตัวเอง สนใจบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อม ชอบแสดงออก ชอบสมาคมกับบุคคลอื่น เป็นคนเปิดเผย กล้าหาญ ชอบผจญภัยและกระทำการต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ ไม่ค่อยวิจารณ์ตนเอง ทำอะไรขึ้นอยู่กับโลกภายนอก คือ ฝึกหัดปฏิบัติจริงเป็นหลัก

ปิยพร ดวงทอง (2539 : 4-6) ได้สรุปคุณลักษณะของคนที่บุคลิกภาพแสดงตัวไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ชอบสังคม หมายถึงลักษณะดังนี้

1.1 การเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย หมายถึง การชอบพบปะผู้อื่น คล่องแคล่ว เป็นมิตรกับผู้อื่น

1.2 ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ หมายถึง การให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น ในการกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ จนเกิดความสำเร็จ

1.3 รื่นเริง สนุกสนาน หมายถึง อารมณ์และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วแสดงออกมาทางสีหน้า ท่าทางในลักษณะพอใจ สนุกสนาน รื่นเริง

1.4 ช่างพูด หมายถึง คนที่พูดเก่ง สามารถพูดคุยกับคนได้ทุกประเภท

1.5 ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี หมายถึง การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม กระทำการต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

2. ชอบเป็นผู้นำ หมายถึงลักษณะดังนี้

2.1 ชอบโดดเด่น หมายถึง ความต้องการอยากเด่น ได้รับความสำเร็จ และการยอมรับนับถือ

2.2 มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง บุคคลที่ตั้งใจทำอะไรแล้วไม่มีการลังเล หรือหวั่นวิตกในความสามารถของตนเอง

2.3 กระทำการต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมาย หมายถึง การเอาใจใส่ จดจ่อ และรับเป็นภาระต่อหน้าที่การงาน พยายามทำการต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ

3. ขอบผจญภัย หมายถึงลักษณะดังนี้

3.1 กล้าหาญ หมายถึง กล้าเผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ กล้าคิด กล้าพูด กล้ากระทำ กล้าเผชิญความจริง สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยไม่หวั่นไหว

3.2 ขอบความตื่นเต้น หมายถึง การได้ทำกิจกรรมที่เกิดความตื่นเต้น ขอบการเสี่ยง แม้จะมีอันตรายที่จะเกิดตามมา

3.3 ขอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ หมายถึง มีความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ

4. ขอบอิสระ หมายถึงลักษณะดังนี้

4.1 ไม่ชอบระเบียบแบบแผน หมายถึง การชอบทำสิ่งต่าง ๆ อยู่เหนือกฎเกณฑ์โดยยึดถือตนเองเป็นหลัก ไม่ชอบถูกบังคับหรือควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด

4.2 ไม่ชอบความซ้ำซาก หมายถึง ชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบ ไม่ชอบกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ กัน

4.3 พึ่งตนเอง หมายถึง การแสดงลักษณะนิสัยของบุคคลที่กระทำสิ่งใดไม่ว่าจะยากหรือง่ายด้วยตนเอง ไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

4.4 ทำตนแตกต่างจากกลุ่ม หมายถึง ความต้องการที่จะทำตนให้ต่างจากผู้อื่น เป็นตัวของตัวเอง

5. ก้าวร้าว หมายถึงลักษณะดังนี้

5.1 หุนหันใจเร็ว หมายถึง บุคคลที่กระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ว่องไว ตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ได้คิดรอบคอบ

5.2 ไม่ควบคุมอารมณ์ หมายถึง ผู้ที่อารมณ์เสื่อง่าย อารมณ์ไม่คงที่ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด กังวลใจ อารมณ์อ่อนไหว

6. ใจกว้าง หมายถึงลักษณะดังนี้

6.1 มองโลกในแง่ดี หมายถึง การมองบุคคลอื่นในลักษณะเป็นมิตร หรือเป็นคนดี

6.2 ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นและยอมรับ

6.3 เปิดเผย หมายถึง การกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริง แสดงพฤติกรรมออกมาตามที่คิดและรู้สึกในสถานการณ์ต่าง ๆ

บุคลิกภาพแบบแสดงตัว-เก็บตัว (ทศพร ประเสริฐสุข. 2528 : 67 ; อ้างอิงจาก Jung. 1967) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพว่า โดยทั่วไปบุคลิกภาพของคนเรามีอยู่ 2 ลักษณะ คือ หันเข้าหาตัวเองซึ่งเป็นพวกที่เก็บตัว และอีกลักษณะหนึ่ง คือ หันออกจากตัวเองหรือเรียกว่า พวกแสดงตัว ลักษณะของพวกแสดงตัวจะเป็นบุคคลที่สนใจโลกภายนอกและความ เป็นจริงทางสังคมเป็นสำคัญ เป็นพวกปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ ไม่ค่อยวิจารณ์

ตนเอง ทำอะไรขึ้นอยู่กับโลกภายนอกคือ ฝึกหัดปฏิบัติจริงเป็นหลัก ส่วนพวกเก็บตัวก็จะสนใจแต่เรื่องของตนเองเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจหรือการทำงาน จึงเป็นคนที่มักกฎเกณฑ์ตายตัว ไม่ยืดหยุ่น ชอบวิจารณ์ลงโทษตัวเอง แต่ก็มี ความละเอียดอ่อน

สุชา จันทน์เอม (2539 : 96) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพในการแสดงตัว มี ลักษณะเด่น คือ เป็นคนเปิดเผย ร่าเริง ชอบการออกสังคม ไม่ชอบเก็บตัว เป็นบุคคลที่สร้างความเชื่อมั่นอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง มีอุปนิสัยที่เปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมและพร้อมที่จะเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เหมาะสม

อุษา ธนาบุญฤทธิ์ (2544 : 16) ได้ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพในการแสดงตัว หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่ชอบการแสดงออก ชอบเข้าสังคม ชอบการทำกิจกรรม ชอบพูด ชอบแสดงความคิดเห็น ชอบการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ เป็นคนเปิดเผย อารมณ์ดี สนุกสนาน และมีมนุษยสัมพันธ์ดี

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพข้างต้นนี้ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดที่จะนำบุคลิกภาพของคาร์ล จี จุง ซึ่งได้แบ่งบุคลิกภาพไว้ 2 ลักษณะ ได้แก่ บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) และบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) มาใช้ในการวิจัยเรื่องนี้

2.3.3 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

ยนต์ ชุ่มจิต (2541 : 156) ได้กล่าวถึงความสำคัญของบุคลิกภาพไว้ว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะช่วยให้มีความมั่นใจในตัวเอง ง่ายต่อการจดจำและการเข้าใจ บุคคลจะช่วยให้ง่ายต่อการทำนายพฤติกรรมของบุคคล ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี เป็นแบบฉบับที่นำไปใช้เป็นตัวอย่างได้ ช่วยทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในอาชีพและเป็นที่ยอมรับของสังคม

วิไล ตั้งจิตสมคิด (2544 : 133 -134) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของบุคคลในสังคมอย่างยิ่ง สามารถสรุปความสำคัญของบุคลิกภาพ ได้ดังนี้

1. บุคลิกภาพเป็นเรื่องเฉพาะตัว ทุกคนมีเอกลักษณ์เป็นของตนเองทำให้ง่ายต่อการจดจำ และเข้าใจตัวบุคคลได้
2. บุคลิกภาพที่ดีเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่นได้ เช่น ความซื่อสัตย์ ความเที่ยงตรง ลักษณะการพูด การเดิน เหล่านี้จะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว
3. ให้บุคคลมีความมั่นใจในตัวเอง เพราะมีบุคลิกภาพบางอย่างเหมาะสมกับงานที่ผู้นั้นรับผิดชอบ
4. ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี กล่าวคือ บุคคลที่มีบุคลิกภาพดีย่อมสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลในสังคมได้เร็ว เป็นที่ยอมรับของสมาชิกในสังคม
5. สังคมให้การยอมรับบุคคลที่มีบุคลิกภาพดี ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพในการพูดจา ความคล่องแคล่วว่องไว และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมทำให้บุคคลในกลุ่มยอมรับนับถือ

6. ช่วยให้ง่ายต่อการทำนายพฤติกรรมของบุคคล เช่น บางคนเป็นคนใจน้อย เมื่อกระทบกับสิ่งที่ไม่พอใจก็จะโมโหจนเฉียว หรือบางคนประสาททางร่างกายไวต่อการสัมผัสก็จะแสดงกิริยาบางอย่างออกมา เช่น เมื่อใครมาจี้ก็จะร้องเอะอะโวยวาย หรือ ทบตีคนข้างเคียง เป็นต้น

7. ช่วยทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน บุคคลที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่เคารพรักของบุคคลทั่วไป เมื่อประกอบกิจการงานใด ๆ จึงมักจะมีผู้ให้ความช่วยเหลือคำจุนเสมอ

2.3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพประกอบด้วย พันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมาเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องของร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน มือติดกัน เป็นต้น ซึ่งลักษณะทางกายเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกายทางจิต และบุคลิกภาพ คือ บุคคลอื่น ๆ รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์คนอื่น ๆ นี้จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาทางบุคลิกภาพ ทัศนคติ และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึง ระดับพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ระยะสำคัญของการพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตเด็กเป็นส่วนมาก

2.3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

อายแซงค์ (บงกช ไควนธ์. 2544 : 32 ; อ้างอิงจาก Eysenck. 1970 : 114-131) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทาง ครอบครัวที่มีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก โดยศึกษาเด็กชายอายุ 11-12 ปี ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่น (Junior Eysenck Personality Inventory) แล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับขนาดครอบครัวอาชีพของพ่อแม่ ลำดับการเกิด และความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อเด็ก ผลการศึกษาพบว่า พ่อแม่ที่มีระดับอาชีพสูงจำนวนมาก เป็นพ่อแม่ของเด็กที่แสดงตัวและอารมณ์มั่นคง ส่วนในด้านความสนใจของพ่อแม่ที่มีต่อลูก พบว่า เด็กผู้หญิงได้รับความสนใจจากพ่อแม่มากกว่าเด็กผู้ชาย และการที่เด็กได้รับความสนใจจากพ่อแม่ที่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวของเด็กด้วย และการที่เด็กได้รับความสนใจจากพ่อแม่ที่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการแสดงตัวของเด็กด้วย

วันเพ็ญ อายุการ (2512 : 102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ แสดงตัว-เก็บตัว การยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษากับเด็กวัยรุ่นชาย จำนวน 184 คน หญิง 123 คน อายุระหว่าง 13-20 ปี ใช้แบบสำรวจบุคลิกภาพและมาตราส่วน ประเมินค่าการยอมรับตนเอง พบว่าเด็กชายมีลักษณะการแสดงตัวมากกว่าเด็กหญิง และผู้ที่มี ลักษณะแสดงตัวสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ง่ายและเป็นผู้นำที่ดี

สมทรง สุวรรณเลิศ และคณะ (2512 : 17-29) ได้ทำการศึกษาบุคลิกภาพแบบ เก็บตัว – แสดงตัว โดยใช้แบบทดสอบ (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory) ศึกษาในกลุ่มประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 300 คน นักศึกษาฝึกหัดครู 300 คน และนักศึกษาแพทย์ 300 คน จากการเปรียบเทียบผลที่ได้จากคนไทย 3 กลุ่ม กับกลุ่ม ชาวอเมริกันและอังกฤษ พบว่า คนไทยมีบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่าชาวอเมริกันและคล้ายกับ คนอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัวมากกว่าชาวอเมริกัน

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

มูลี (1965 : 165 – 167) ได้ให้ความหมายของ สุขภาพจิตไว้ว่า หมายถึง การกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เพื่อลดความตึงเครียดทาง อารมณ์ เพื่อการปรับตัว เพื่อสัมพันธ์ภาพอันดีงามระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม เช่น เพศ วัฒนธรรม เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) กล่าวว่า สุขภาพจิตที่ดี หมายถึง ความสามารถที่จะปรับตัวให้มีความสุขอยู่กับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ ดี มีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความสะดวกอย่างสุขสบาย รวมทั้งสนอง ความต้องการของตนเองในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงนี้ได้ โดยไม่มีข้อขัดแย้งใดๆ ภายในจิตใจ ทั้งมิได้หมายความว่า ไม่มีอาการของโรคประสาทและโรคจิตเท่านั้น

กรมการแพทย์ (2529 : 3) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง สภาพจิตใจของบุคคลที่สามารถแก้ปัญหา สามารถปรับตัวและปรับจิตใจ ได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข สบายตามอัตภาพและปราศจากอาการโรคจิต โรคประสาท

สุรางค์ จันทน์เอม (2527 : 2) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า หมายถึง สมรรถภาพในการปรับปรุงตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีความคิดถูกต้อง แก้ปัญหา ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข และสามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2534 : 2) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า สุขภาพจิต หมายถึง ความสมบูรณ์ของจิตใจที่ปราศจากอาการผิดปกติต่างๆ ทางจิต เช่น โรค

จิต โรคประสาท ฯลฯ มีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในสังคม โดยไม่มีข้อขัดแย้งภายในจิตใจ

2.4.1.1 ลักษณะของผู้มีสุขภาพจิตดี

สุขภาพจิตเป็นเรื่องของวิถีความเป็นอยู่ของมนุษย์ประจำวัน โดยมองในด้านความรู้สึกนึกคิดต่อตนเองและต่อคนอื่น ๆ ในสังคม ความสามารถในการเผชิญต่อชีวิตและความสัมพันธ์กับสังคมได้อย่างราบรื่น จึงมีผู้กล่าวถึงลักษณะของผู้มีสุขภาพจิตดีไว้ดังนี้

กรมการแพทย์ได้เสนอแนวทางพิจารณาลักษณะของบุคคลที่มี

สุขภาพจิตดี คือ (กรมการแพทย์. 2529 : 3)

1. ไม่มีโรคทางกายและจิตใจ
2. มีความสามารถสร้างความสัมพันธ์และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
3. มีความสามารถที่จะปรับตัวในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

อยู่ตลอดเวลา

4. สามารถทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชนแวดล้อมได้

ตามสถานภาพของตนเอง

5. สามารถปรับตัวปรับใจให้เกิดความพึงพอใจ และมีความมั่นคงต่อความขัดแย้งที่เกิดขึ้น

โรเจอร์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 66 ; อ้างอิงจาก Roger.n.d)

บุคคลที่มีสุขภาพจิตดี มีลักษณะดังนี้

1. สามารถยอมรับตนเองตามสภาพจริง
2. สามารถรับรู้ข้อมูลส่วนใหญ่หรือประสบการณ์ต่างๆ อย่างไม่บิดเบือน
3. ความเป็นตัวของตัวเองโดยปราศจากความกลัว
4. สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยเปิดตนเองให้กับประสบการณ์

ที่มีชีวิตอย่างเต็มที่ ขณะเดียวกันก็เชื่อในการตัดสินใจและเลือกของตนเอง โดยขึ้นอยู่กับความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบของบุคคลอื่นน้อยมาก

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

จารุวรรณ ตั้งศิริมงคล (2529:30) ได้ทำการศึกษา สุขภาพจิต และการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 610 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาสุขภาพจิตอยู่ในระดับปานกลาง สุขภาพจิตของนักเรียนชาย กับนักเรียนแตกต่างกันในด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับคนอื่น และกลัวโดยไม่มีเหตุผล เกี่ยวกับการปรับตัว พบว่านักเรียนชาย และหญิงประสบปัญหาการปรับตัวมากที่สุดคือ ด้านการเรียน

รองลงมา คือด้านอนาคตอาชีพ และการศึกษา และเมื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัว และสุขภาพจิต พบว่า การปรับตัวของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิต

เพ็ญทิวา นรินทร์ทรงกูร ณ อยู่ธยา (2533 : 63 -68) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตโควตา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต บางเขน ผลการศึกษาพบว่านิสิตโควตาส่วนใหญ่คิดว่าตนเองมีปัญหาการปรับตัวที่ระดับน้อย ปัญหาสุขภาพจิตของนิสิตโควตาที่พบอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านย่ำคิดย่ำทำ ด้านความรู้สึก ผิดปกติของร่างกาย ด้านความรู้สึกไม่ชอบติดต่อกับผู้อื่น ด้านซึมเศร้า ด้านก้าวร้าว ชอบทำลาย ด้านกลัวโดยปราศจากเหตุผล ด้านหวาดระแวง และโรคจิต นิสิตโควตาเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาสุขภาพจิตแตกต่างกัน

วิภาดา นิธิปริษานนท์ (2535 : 152-156) ได้ศึกษาสุขภาพจิตของครู ประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า สุขภาพจิต ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา เพศชายและเพศหญิงมีสุขภาพจิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า สถานภาพสมรสที่ต่างกันมีระดับสุขภาพจิตที่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ถ้าเล่นอย่างขาดการควบคุมที่เรียกว่า ติดเกม นั้น ส่งผลให้เด็กใช้เวลากับการเล่นเกมจนขาดความกระตือรือร้น ขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง ที่จะทำกิจวัตรประจำวันและหน้าที่ที่สำคัญ โดยเฉพาะเรื่องการเรียน เพราะส่วนใหญ่เมื่อได้เล่นเกมแล้วจะเล่นอย่างหมกหมุ่น ทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพกาย ทั้งเรื่องสายตา ความอ่อนล้าของ กล้ามเนื้อ เด็กขาดโอกาสในการเรียนรู้จากการทำกิจกรรมอื่นๆ ขาดทักษะทางสังคมในการอยู่ ร่วมกันกับคนอื่น เด็กที่ติดเกมหลายคนหงุดหงิดง่าย ฉุนเฉียวง่าย และหลายคนก้าวร้าวมากขึ้น (ทำอย่างไรเมื่อลูกติดเกม. 2546 : ออนไลน์)

2.5.2 ผลกระทบที่เกิดจากเกมคอมพิวเตอร์

“.....ผลกระทบที่เกิดจากเกมคอมพิวเตอร์นั้น จะปลูกฝังความรุนแรงให้กับ เยาวชนมากขึ้น เน้นการต่อสู้ในลักษณะไม่มีเหตุผล เอาแต่ตัวเองรอดเพียงคนเดียว...การ ป้องกันปัญหาต้องเริ่มจากพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครอบครัวและอาจารย์ที่ต้องเอาใจใส่ดูแลเด็กให้ มากขึ้น...ผู้ปกครองจะต้องเป็นทั้งผู้ดูแลและเพื่อนของเด็ก คอยรับปรึกษาปัญหาและแนะนำ ทางออกที่ดีให้” (นางพัชรวรรณ สวัสดิ์ทิต อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (มติชนรายวัน ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๖)

ผลกระทบที่เกิดจากเกมคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะเกมที่ไม่สร้างสรรค์ซึ่งเต็มไปด้วยความรุนแรง ต่อสู้ ยิงกันสนั่นจอ มีภาพลามก เกมเหล่านี้อาจจะกลายเป็นสิ่งที่เพาะนิสัยชอบความรุนแรงให้กับเด็ก ส่งเสริมจิตใจสำนึกของมนุษย์ให้ทำร้ายกัน ฆ่ากัน ประพฤติผิดทางเพศ และยังเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ได้พัฒนาเกมให้มีความสมจริงสมจังเหมือนความจริงยิ่งขึ้นทุกวัน การเห็นภาพความรุนแรงบ่อยๆ จากเกมคอมพิวเตอร์ จนเกิดความเคยชินเห็นเป็นเรื่องปกติ สะสมเป็นความก้าวร้าวได้ในอนาคต อีกทั้งเกมเหล่านี้มีเนื้อหาที่สอนให้เด็กเก่งแ่งชิงดีชิงเด่นกัน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมความเห็นแก่ตัวและการขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งตรงกับรายงานวิจัย 2 ชิ้นของนักจิตวิทยาสหรัฐอเมริกาที่พบว่า เด็กที่เล่นเกมที่มีความรุนแรงมากขึ้นเท่าใดก็ส่งผลต่อพฤติกรรมมากขึ้นเท่านั้น อีกทั้งระยะเวลาในการเล่นยังส่งผลต่อการเรียน คือ ยิ่งเล่นมาก ผลการเรียนก็ยิ่งต่ำลง (หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ 2 พฤษภาคม 2543)

น.พ. กมล แสงทองศรีกมล กุมารแพทย์จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น กล่าวถึงผลกระทบจากการติดเกมคอมพิวเตอร์ที่มีภาพความรุนแรง พบว่ามีผลกระทบ 3 ประการ คือ

1. เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง
2. ลดความรู้สึกและปฏิกิริยาที่มีต่อความรุนแรงลง คือ เห็นความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา เช่น การเล่นเกมความก้าวร้าวรุนแรงบ่อยๆ ทุกวัน อาจเห็นการฆ่าการทำลายกันเป็นเรื่องธรรมดา
3. เด็กบางคนอาจเกิดความหวาดกลัวการเป็นเหยื่อความรุนแรง แต่กรณีนี้ยังพบน้อยอยู่

ถ้าใช้เวลาในการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากจนเกินไปจนถึงกับมีพฤติกรรมติดเกมคอมพิวเตอร์ จะส่งผลเสียต่อสุขภาพ ครอบครั และอารมณ์

2.5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

แอนเดอร์สัน (มณธิรา เสนารักษ์ 2547: 23 ; อ้างอิงจาก Anderson : 2000) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของวิดีโอเกมและความก้าวร้าว พบว่า ผู้เล่นที่นิยมการเล่นเกมประเภทความรุนแรงนั้น จะมีความสามารถรับรู้ความรุนแรง จากเงื่อนไขของเกมได้ง่าย เมื่อผู้เล่นต้องใช้ความก้าวร้าวตามเงื่อนไขของเกม และความก้าวร้าวเหล่านั้นสามารถช่วยให้ เอาชนะเกมได้ ก็จะทำให้เกิดความตื่นเต้นและท้าทาย เมื่อมีการใช้ความรุนแรงในการเล่น ผู้เล่น เป็นระยะเวลาที่นาน ความรุนแรงนั้นจะสามารถซึมซับเข้าในชีวิตจริง จนกลายเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวได้ และจากผลการศึกษาพบว่าความรุนแรงจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์นั้น อันตรายกว่าความรุนแรงจากโทรทัศน์ และภาพยนตร์

แชมเปอร์ และแอสไซน์ (Chamber & Ascione : 1985) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะวิดีโอเกมที่มีความรุนแรง และไม่มี ความรุนแรง ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมช่วยเหลือ โดยศึกษาในเด็กเกรด 3 เกรด 7 เกรด 11 จำนวน 160 คน ซึ่งพบว่าเด็กที่เล่นวิดีโอเกมที่มีความรุนแรง จะมีพฤติกรรมก้าวร้าวต่ำกว่าเด็กที่เล่นวิดีโอเกมที่ไม่

มีความรุนแรง และพบว่าเกมที่ไม่รุนแรงไม่ทำให้พฤติกรรมช่วยเหลือเพิ่มขึ้น ส่วนเกมที่มีความรุนแรงนั้นจะเป็นตัวยับยั้งไม่ให้เกิดพฤติกรรมช่วยเหลือ

เพชรชมพู เทพพิพิธ (2533) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความชอบหนังสือการ์ตูน รายการโทรทัศน์ และเกมคอมพิวเตอร์ กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ประเภทผจญภัยเป็นอันดับ 1 นักเรียนที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์มากมีแนวโน้มมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก เพราะเด็กที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์มักได้รับการเสริมแรง และเด็กที่เลียนแบบพฤติกรรมของตัวเอกในเกมเนื่องจากเด็กมีความพร้อมที่จะเลียนแบบอยู่แล้ว เมื่อตัวเอกแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เด็กก็จะสังเกตจดจำเอาไว้เพื่อแสดงออกเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม

วิภา อุดมฉันทน์ (พัทยา เพชรธานินท์. 2541 : 25 ; อ้างอิงจาก วิภา อุดมฉันทน์ 2535) ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของผู้ใหญ่และเด็กที่มีต่อวิดีโอเกม เพื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้ศึกษาจากประเทศญี่ปุ่นในปี 2533 กับข้อมูลในประเทศไทยพบว่า เด็กญี่ปุ่นเริ่มเล่นวิดีโอเกมเมื่ออายุ 4 ขวบ ขณะที่เด็กไทยเริ่มเล่นเมื่ออายุ 10 ขวบ งานอดิเรกที่เด็กญี่ปุ่นชอบมากที่สุด คือ การอ่านหนังสือการ์ตูน ในขณะที่เด็กไทยชอบดูโทรทัศน์และเล่นวิดีโอเกม สำหรับทัศนคติของเด็กไทยที่มีต่อเกมเป็นทัศนคติที่ดีต่อวิดีโอเกม คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ที่สูงกว่าเด็กญี่ปุ่น เด็กญี่ปุ่นจะใช้เวลาในการเล่นวิดีโอเกมมากกว่าเด็กไทย คือ เด็กญี่ปุ่นจะใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง ในขณะที่เด็กไทยใช้เวลาอยู่ระหว่างครึ่งชั่วโมงถึง 1 ชั่วโมง

ดวงใจ สมานสิน และวราภรณ์ ธาระวานิช 2540 : 22) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างผู้ที่เล่นวิดีโอและไม่เล่นวิดีโอเกม พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ทำการศึกษากลุ่มที่เล่นวิดีโอเกมเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (54.50% และ 42.50%) ชอบเล่นเกมเป็นส่วนใหญ่ (36.70%) ในการเล่นเกมถ้าเล่นเกมแพ้ก็อยากเล่นเกมต่อ (46%) และรู้สึกแค้นใจ (32%) ซึ่งโดยเฉลี่ยนักเรียนเคยเล่นวิดีโอเกมมาเป็นเวลา 2 ปี และเริ่มเล่นเมื่ออายุ 10 ปี โดยนักเรียนที่เล่นวิดีโอเกม มีอายุเฉลี่ย 12 ปี

สุชาติ สัจจสันถวไมตรี (2542 : 87 – 90) ศึกษาทัศนคติของนักจิตวิทยาที่มีต่อเนื้อหาสื่อวิดีโอเกมและผลกระทบต่อเยาวชน พบว่า นักจิตวิทยามีทัศนคติต่อเนื้อหาสื่อวิดีโอเกมที่เคยแพร่อยู่ในสังคมไทยว่า มีทั้งลักษณะที่สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ แต่โดยรวมยังไม่เหมาะสมกับเยาวชนที่จะเข้าไปเล่น เนื่องจากวิดีโอเกมที่ยาวชนส่วนใหญ่นิยมเล่นนั้นเป็นเกมที่มีเนื้อหาค่อนข้างรุนแรง ก้าวร้าว และไม่มีคามสร้างสรรค์อย่างชัดเจน และในทางจิตวิทยา เนื้อหาของสื่อวิดีโอเกมจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางสติปัญญา การเรียนรู้ จิตใจ อารมณ์ ตลอดจนพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้เล่นที่เป็นเยาวชนทั้งในด้านบวกและด้านลบ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเล่น ประเภทของเนื้อหาเกมที่ยาวชนเลือก ตลอดจน

ปัจจัยพื้นฐานของผู้เล่นซึ่งได้แก่ สภาพการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง สัมพันธภาพทางสังคมของเด็ก รวมทั้งความสามารถในการแยกแยะระหว่างเรื่องราวในเนื้อหาเกมกับสภาพความเป็นจริงในสังคม โดยเกมที่มีเนื้อหาอยู่ในประเภทผจญภัย ต่อสู้ ยิ่ง จะส่งผลกระทบต่อเยาวชนทางด้านลบ ในการซึมซับความรุนแรงก้าวร้าวเป็นส่วนใหญ่ และเกมที่มีเนื้อหาอยู่ในประเภทกีฬาหรือฝึกสมองเสริมความรู้จะส่งผลกระทบต่อเยาวชนทางด้านบวกในการฝึกทักษะต่างๆ ให้กับผู้เล่นเป็นส่วนใหญ่ เช่น เทคนิคการเล่นกีฬา ฝึกการใช้ความคิดจินตนาการที่สร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เล่นมีความพยายาม สุขุม รอบคอบ ซึ่งผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบ จากการเล่นวิดีโอเกมประเภทต่างๆ เยาวชนมีโอกาที่จะเรียนรู้จากการซึมซับและอาจนำไปใช้ในชีวิตจริงได้เช่นเดียวกัน

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน

2.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน

โบววิน (วจิราภรณ์ ไชยรัตน์. 2539 : 24 ; อ้างอิงจาก Bokdwin.1968)

กล่าวว่า สภาพแวดล้อมในครอบครัวดีหรือไม่ เกิดจากการที่บิดา มารดารวบรวมเอาประสบการณ์ ความรู้ที่ถูกต้องมาใช้ควบคุมพฤติกรรมของเด็ก ให้เกิดความเชื่อและความรู้สึกในสิ่งที่เป็นความจริง ซึ่งเป็นการวางรากฐานโครงสร้างของพฤติกรรม และพื้นฐานจากความรักที่แท้จริงของบิดา มารดา เพื่อช่วยให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ โดยอาศัยภาษาเป็นสื่อในการติดต่อสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในครอบครัวจึงมีส่วนทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของครอบครัวจะเป็นไปอย่างถาวรและทำให้เด็กมีเอกลักษณ์ที่มั่นคง ฝังแน่นในตัวเด็ก

แคนโด (จริยกุล ตรีสุวรรณ. 2542 : 34 ; Kando. 1971 : *social Interaction*) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมในครอบครัวที่ดี เกิดจากสัมพันธภาพที่ดีซึ่งกันและกันของบุคคลในครอบครัว เด็กจะเกิดการเรียนรู้ที่จะสวมบทบาทของบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด เริ่มด้วยการสวม บทบาทของบิดามารดา โดยเด็กจะยอมรับและเอาเอกลักษณ์ของบิดามารดาและยึดถือเป็นเรื่องของตนเอง ขณะเดียวกันก็จะเรียนรู้บทบาทของตนเอง ด้วยการสวมบทบาทที่บิดามารดา กำหนดให้ สภาพแวดล้อมในครอบครัวที่ดีจึงมีส่วนทำให้เด็กรู้จักประพฤติปฏิบัติตัวได้เหมาะสมกับการเป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว

กุลวรรณ วิทยาวงศจุติ (2526 : 5 –7) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัว (Family Relations) หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อกัน พฤติกรรมที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่และพฤติกรรมที่พ่อแม่และแม่ปฏิบัติต่อกัน โดยจำแนกพฤติกรรมที่แสดงถึงสัมพันธภาพในครอบครัวไว้ดังนี้

1. การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง

2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่างๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เกี่ยวกับทุกซ่ซุซ ความลับในเรื่องต่างๆ ของพ่อแม่ เช่น ปัญหาทางการเงิน ปัญหาทางการงาน

3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

4. การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกในลักษณะของการเห็นด้วยกับการกระทำ ความคิดเห็นของลูก เช่น การไม่ปฏิเสธข้อเสนอนะข้อคิดเห็น หรือการกระทำต่างๆ ของลูก

5. ความรักความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความรัก ความห่วงใยที่มีต่อลูก เช่น การช่วยเหลือคล่ลยปัญหาต่างๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก

6. ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความไว้วางใจในตัวลูกว่า สามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

7. การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมต่างของเพื่อนๆ ลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการเห็นด้วยกับการที่ลูกได้ไปมีกิจกรรมกับเพื่อนๆ โดยไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรค หรือ แสดงออกถึงความไว้วางใจในการไปร่วมกิจกรรม

8. การที่ลูกยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับมาตรฐานพฤติกรรมต่างๆ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพ่อแม่ในด้านการเรียน การทำงาน ค่านิยม ทัศนคติ และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี

9. ความรักและเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต่อพ่อแม่ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรัก ความเคารพพ่อแม่โดยการเชื่อฟังพ่อแม่ ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

10. การไม่มีข้อก้กำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงพฤติกรรมที่เห็นการกำหนด หรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

11. การไม่เข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงการกระทำใดๆ ที่สื่อแสดงถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยืดหยุ่นในระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดโดยไม่คำนึงถึงความพร้อม

12. การปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกมีการปกป้องมากเกินไป เหมือนลูกไม่มีความสามารถดูแลตนเองได้ หรือเหมือนลูกเป็นเด็กเล็ก ๆ

13. การที่พ่อแม่ไม่ค่อยย่ำเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป หมายถึง พ่อแม่ไม่ค่อยย่ำเตือนหรือบเร้าให้ลูกประสบความสำเร็จในการทำงานมากเกินไป เช่น ไม่เคี่ยวเข็ญให้ลูกกระทำการสิ่งต่างๆ มากเกินไป

14. การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและคำพูด

15. ความกลมกลืนของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกันในขณะที่ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

เพียวี เกาท์นธ์ทอง (2534 : 21) ได้ทราบปัญหาอันเกิดจากสิ่งแวดล้อมในครอบครัว เช่น สภาพครอบครัวที่แตกแยก ทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง แสดงการอวดเก่งต่อครู ต่อเพื่อน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อื่น สัมพันธภาพของครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กประพฤติผิดวินัย นอกจากนี้วิธีการอบรมบางครอบครัวก็เป็นสาเหตุให้เด็กอารมณ์กระวนกระวายตื่นเต้นอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือการปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่างๆ ตามใจ จะทำให้เด็กขาดเหตุผลที่ดีทางจิตใจ ไม่แน่ใจว่าตนเองทำถูกหรือผิด

วิเชียร สุขจันทร์ (2540 : 33) ได้สรุปว่า การหย่าร้างของพ่อแม่ส่งผลกระทบกระเทือนต่อบุตรอย่างแน่นอน โดยเฉพาะผลกระทบทางด้านจิตใจ และพฤติกรรมซึ่งส่งผลกระทบระยะยาวต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กด้วย และเด็กที่มาจากครอบครัวพ่อแม่หย่าร้างกันมีแนวโน้มต่อการเสี่ยงที่จะมีปัญหาต่างๆ มากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวพ่อแม่อยู่ด้วยกัน

อัศรา อารณ (2540 : 45) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัว หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าจะได้รับความรัก การดูแลอย่างดีในครอบครัว มีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมั่นใจในตนเองถึงความสัมพันธ์กับคนอื่นในบ้าน ดังนั้นสัมพันธภาพในครอบครัวจึงมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม ถ้าครอบครัวสมบูรณ์ด้วยระเบียบและคุณธรรมอันดีทุกประการแล้ว สมาชิกทุกคนก็จะเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกในครอบครัวขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจของสมาชิกแต่ละคน เพราะความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นในครอบครัว จะช่วยให้ความเป็นอยู่ในครอบครัวราบรื่น และทุกคนมีความสุขกายสบายใจ และมีสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ อัญมณี สมด้ว (2544 : 28) กล่าวว่า สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว เป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง พ่อ แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องมีความเข้าใจกัน รักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แก่งกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนรวมทั้งการอบรมสั่งสอน ขัดเกลาลูกหลานให้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และประพฤติตนเป็นคนดี

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน

ฮอฟแมน (คุณากร ศรีคง. 2547 : 85 ; อ้างอิงจาก Hoffman. 1980) ได้ศึกษาพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก ให้ความสำคัญแก่ลูก โดยพยายามอธิบายสิ่งต่างๆ ให้เด็กฟัง ให้เหตุผล และการลงโทษให้น้อยที่สุด ผลที่ตามมาคือ เด็กเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ อึดทนต่อสิ่งยั่วชวนใจ ยอมรับเมื่อกระทำผิด และการยอมรับเด็กของบิดามารดา มีความสำคัญต่อการพัฒนาการด้านจริยธรรม และลักษณะที่พึงงามของเด็ก

แอนเดอร์สัน และเฟรมมิง (Anderson and Freming.1987 : 786 -769) ได้ศึกษากระบวนการสร้างเอกลักษณ์แห่งตน (Ego Identity) ของนิสิตวัยรุ่น จำนวน 93 คน โดยได้รายงานความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในลักษณะที่แน่นแฟ้นกับการสร้างเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่น

นิพนธ์ คันทะเสวี (2528 : 40) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวพบว่า ครอบครัวที่ขาดมนุษยสัมพันธ์โดยเฉพาะระหว่างพ่อกับแม่ มีผลร้ายต่อจิตใจเด็ก หรือลูก ๆ มากที่สุด ลูกจะขาดความรักจากพ่อแม่ ถ้าพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะมีแต่ความทุกข์ไม่มีความรัก ความอบอุ่นที่จะแบ่งปันให้แก่ลูก แต่ถ้าพ่อแม่รักกันดีมีความสุข เด็กจะมีความรักอย่างเปี่ยมล้น เด็กที่เติบโตมาจากครอบครัวที่แตกแยกในความสัมพันธ์ ย่อมจะมีบุคลิกภาพและสุขภาพจิตใจที่มีปัญหาในตัวเองกับผู้อื่น

ปราณี จันทรหอม (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2540 จำนวน 45 คน โดยใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาและผู้ปกครอง และแบบสัมภาษณ์พฤติกรรมก้าวร้าว ผลการศึกษาพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยา สุวรรณทัต (ณัฐสุดา สุวินันท์กุล. 2541 : 2 อ้างอิงจาก จรรยา สุวรรณทัต. 2531) ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในด้านต่างๆ ของผู้หญิง จำนวน 110 คน ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางและสูง มีอายุระหว่าง 26-60 ปี โดยไม่คำนึงถึงสภาพสมรส และสถานภาพการทำงาน พบว่า สถานภาพทางบ้านหรือครอบครัวของผู้หญิงที่แต่งงานและมีบุตร ไม่ได้ก้าวร้าวหรือเป็นอุปสรรคขัดขวางการตัดสินใจในการทำงานนอกบ้านของผู้หญิง และสถานภาพในครอบครัวของผู้หญิงสามารถดำเนินควบคู่ไปด้วยกันได้เป็นอย่างดี

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย ความรัก การดูแลเอาใจใส่ ความเข้าใจ ในครอบครัวนั้นมีความสำคัญอย่างมาก

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

2.7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

กรมพลศึกษา (2536 : 5-6) ได้สรุปสาเหตุการประพฤติดีประเวณีในด้านสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่สำคัญของนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษา 18 สาเหตุ และสาเหตุหนึ่งเกิดจากสภาพการเงินของครอบครัว

ประดิษฐ์ อุปรมัย (2532 : 863) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จำเป็นต้องให้เวลากับครอบครัว ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง หัวหน้าครอบครัวมีภารกิจต้องทำงานมาก และมีเงินมากพอที่จะจ้างผู้อื่นมาดูแลแทนตน ทำให้การอบรมเลี้ยงดูเป็นไปตามอารมณ์และลักษณะนิสัยของผู้เลี้ยงมากกว่าจะคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับเด็ก นอกจากนี้บิดา มารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงจำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกมากเกินไปทำให้เด็กขาดความเข้าใจในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

เวธิฐ (สุมัลลิกา อุดการ. 2537:18 อ้างอิงจาก Worthing. 1971) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่ รายได้ของครอบครัวโดยแบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ออกเป็น 3 ระดับคือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลางและระดับสูง ให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในการปกครองสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับต่ำ

เรตรีช (สารภี บำรุงวงศ์ 2548 : 37 อ้างอิงจาก Redicch. 1978 : 229 – 230) ได้ศึกษาจากคนไข้ที่มาอยู่ในโรงพยาบาลจิตเวช พบว่า มีคนไข้ที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่าร้อยละ 78 และสปริงเกอร์ (Spinger. 1956 – 8 : 321 – 328) ได้ค้นพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมากกับฐานะ ความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจนฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ดีและมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมปานกลาง

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2529 : 167) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เด็กสามารถใช้จ่ายฟุ่มเฟือย พ่อแม่มีฐานะทางสังคมมากจนกระทั่งไม่มีเวลาอยู่ดูแลอบรมลูกได้เท่าที่ควรจะทำให้เด็กกลายเป็นเด็กอหังการนอกบ้าน เพราะเด็กมีสิ่งอำนวยความสะดวก คือ เงิน รถยนต์ และบางครั้งมีอาวุธเป็นเครื่องมือ

2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียน

สุพิชญา ธีระกุล และคนอื่น ๆ (2524 : 182 -187) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไว้หลายประการ สรุปได้ดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชา เช่น การวางแผนแนวอาคารถูกทิศทาง ได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดีไม่ร้อนอบอ้าวจนเกินไป ไม่มีเสียงรบกวนภายในตกแต่งด้วยสิ่งที่สวยงามเป็นระเบียบเพื่อช่วยบรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาด สวยงาม โต๊ะเก้าอี้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี
2. หลักสูตร คือ แนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กเพื่อให้เกิดการเรียนรู้หลักสูตรที่ดี จะต้องจัดให้ตรงกับความมุ่งหมายของการศึกษาและตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละวัย
3. อุปกรณ์การศึกษา เป็นเครื่องช่วยให้การเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น การใช้วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ได้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด
4. กิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนกิจกรรม คือ พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น กิจกรรม เกี่ยวกับการพูด การเขียน
5. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลา ครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับวิชา หรือเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นตามเนื้อหา ไม่ควรมีกฎเกณฑ์ตายตัว
6. สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ได้หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนาม หรือ สถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยสร้างความรู้สึกและบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ ในการเรียนช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น
7. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดความพร้อมที่จะเรียนหรือเมื่อผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนก็ควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน หากแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครู

จะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้น ๆ เสียก่อนและพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

8. ผู้สอนและวิธีสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 82 - 83) ได้เสนอแนะแนวทางเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

1. จัดแสงสว่างให้เพียงพอ เพราะต้องใช้สายตาในการอ่านและเขียนหนังสืออยู่เสมอ

2. จัดห้องเรียนให้สะอาด มีระเบียบ จะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าอยู่ น่าอาศัย

3. ห้องเรียนจะต้องปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอก

4. การจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสม ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป และอุปกรณ์มากขึ้น มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

2.8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะกายภาพทางการเรียน

วาสนา พิทักษ์สาธิต (2527 : 77 – 79) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชา ของนักเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่า .90 และ .93 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2537 : 1-13) ได้กล่าวถึงลักษณะของความเป็นครูว่า โดยทั่วไปแล้วนั้น ครูจะมีภาพคาดหวังในบทบาทหน้าที่และลักษณะส่วนบุคคลว่าต้องเป็นคนที่ดี ต้องมีความเป็นครู แต่สิ่งพิเศษที่นอกเหนือจากนี้ก็คือ การมีเมตตา มีความพอใจที่จะพัฒนาคนและมีความสมถะ ซึ่งจิตใจที่ให้ คือ จิตใจที่อยากพัฒนา อยากแก้ไขสังคม อยากทำให้คนอื่นก้าวหน้า มีความสำเร็จในชีวิตและรักชีวิตที่เรียบง่าย มัธยัสถ์ ไม่หวังร้ายรวย และมีความภูมิใจอย่างสุจริตต่ออุดมการณ์ของครู สิ่งเหล่านี้จะหล่อหลอมความผูกพันและความมั่นคงทางจิตใจให้กับเด็กโดยผ่านความคุ้นเคยกันจากการเรียนการสอนที่มีกันมาอย่างต่อเนื่อง

ประทีป อึ้งทรงธรรม (อรุณพล ระวีโรจน์. 2547 : 61 ; อ้างอิงจากประทีป อึ้งทรงธรรม. 2542) ได้แสดงทรรศนะต่อความสัมพันธ์ของการเป็นครู ผู้ที่มีบทบาท

หน้าที่สอนสั่งและให้ความรู้แก่นักเรียนได้ว่า การเรียนการสอนนักเรียนนั้น ไม่เพียงแต่สอนและให้ความรู้ นักเรียนภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ครูต้องพร้อมที่จะพลีแรงกายแรงใจต่อการมอบเนื้อหาความรู้ทั้งในและนอกบทเรียน ในต่างสถานที่ได้อีกด้วย ดังที่ อรรถพล ระวีโรจน์. (2547 : 61) ได้กล่าวไว้ว่า คุณค่าของสัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน หากไม่ได้พิจารณาอย่างละเอียดแล้วก็อาจถูกมองข้ามในความสำคัญ สิ่งนี้อาจมาจากความคิดที่เรามักจะคิดกันว่า ครูมีหน้าที่สอน ส่วนนักเรียนมีหน้าที่รับความรู้ แต่สิ่งที่โยงโยให้ เกิดคุณค่าที่แท้จริงในกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียนนั้นคือ สัมพันธภาพ ดังนั้นเราคงต้องดูบริบทแวดล้อมว่ามีอิทธิพลที่เอื้อต่อการสนับสนุน หรือทำลายสัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียนกันอย่างไร จะได้หาวิธีแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาเพื่อให้เกิดคุณประโยชน์สูงสุด จากที่กล่าวข้างต้น อาจพอสรุปความสำคัญของสัมพันธภาพกับครูต่อความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนได้ว่า ครูมีหน้าที่ไม่เพียงแต่การให้ความรู้แก่นักเรียนเท่านั้น ยังให้การอบรม สั่งสอน คอยชี้แนะแนวทางที่ดีให้กับนักเรียน ดังนั้น เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องการเรียน เรื่องส่วนตัว เรื่องครอบครัว แล้วนักเรียนมีความไว้วางใจในตัวครู อาจเป็นครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา หรือครูหอพัก นักเรียนสามารถขอคำปรึกษาในการแก้ปัญหาดังกล่าวได้ แต่ถ้านักเรียนรู้สึกไม่ไว้วางใจในการขอคำปรึกษา คำแนะนำต่างๆ ปัญหาหลายอย่างก็อาจเกิดตามมา เช่น นักเรียนมีปัญหาในการเรียนเนื่องจากไม่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูผู้สอน เป็นต้น

2.9.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ทอร์ป (Thorpe. 1960 : 403) แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ที่ตึงเครียดระหว่างครูกับนักเรียน อาจเป็นก้าวแรกที่น่าไปสู่ภาวะการณ์ปรับตัวที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน และอาจเป็นสิ่งขัดขวางต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ยี (Yee. 1971 : 41 – 42) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร โดยแยกเป็นเด็กสองพวก คือ พวกที่ถือครูเป็นศูนย์กลาง และพวกที่ถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง พบว่าพฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เฉื่อยชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น มีพฤติกรรมก้าวร้าว

กรมสามัญศึกษา (2530 : 1) พบว่า สภาพในโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการหลอมและพัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน แต่เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนมุ่งเน้นเนื้อหาวิชา และการจัดครูผู้สอนก็จัดเป็นรายวิชา ครูแต่ละวิชาจึงสอนนักเรียนเป็นจำนวนมาก ทำให้ครูแต่ละคนรู้จักนักเรียนไม่ถ่องแท้ ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นไปอย่างผิวเผิน การพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร

นลินี ธรรมอำนวยสุข (2540:102-105) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพล

ศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์กันทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

2.10 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.10.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

วิจิตร อาวะกุล (2537 : 66-69) กล่าวว่า วิธีปฏิบัติให้เพื่อนรักใคร่เห็นอกเห็นใจ ควรปฏิบัติดังนี้

1. เปิดฉากทักทายติดต่อกัน
2. มีความจริงใจต่อเพื่อน
3. หลีกเลี่ยงการนินทาเพื่อน
4. อย่าขัดทอดความผิดให้เพื่อน
5. ยกย่องชดเชยเพื่อนในสิ่งที่สมควร
6. ให้ความร่วมมือในกิจกรรมของเพื่อนด้วยความเต็มใจเสมอ
7. ให้เพื่อนได้ทราบในเรื่องที่เขารับผิดชอบหรือเกี่ยวข้อง
8. ฟังความเห็นของเพื่อนๆ บ้าง
9. หลีกเลี่ยงการทำตัวเหนือเพื่อน
10. ทำตนให้เสมอต้นเสมอปลาย
11. ใจกว้างและเอื้อเฟื้อแผ่ต่อเพื่อน
12. ออกไปพบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้างตามโอกาส
13. ให้ความเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเพื่อนในยามทุกข์ยาก

ณรงค์ เส็งประชา (2538 : 166) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกต้อง และอาจนำเอาพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของตน

พะยอม ธีรุต (2540 : 8) ให้ความหมายของความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนว่าหมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันในห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการร่วมมือกันในด้านวิชาการและด้านทั่ว ๆ ไป

สมพร พรหมจรรย์ (2540 : 9) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนและเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียน และการคบเพื่อนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพากันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียนและการเลือกคบเพื่อน ความหวังใฝ่ไกลชีวิตสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในกลุ่มเพื่อนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในด้านการเรียนและการเลือกคบเพื่อน

2.10.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กราวลันด์ (พวงสร้อย วรากุล. 2522 : 29 ; อ้างอิงจาก Grouniuncl. 1959 *Sociomrtry in the Classroom*) พบว่าเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนจนสัวยผู้ใหญ่ ประสบการณ์การเข้าสังคมย่อมกว้างขวางออกไป ตามลำดับ หากทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาไปตามปกติ กล่าวคือ เมื่อถึงวัยเข้าเรียนเด็กได้มีโอกาสมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กจะได้รู้ถึงบทบาทของตนว่า ควรจะปฏิบัติตนอย่างไร เมื่อต้องการอยู่กับเพื่อน การที่เด็กอยู่ร่วมกันกับเพื่อนได้จะทำให้เด็กอบอุ่นใจ มีความมั่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

สก๊อตและคนอื่นๆ (รัชดาภรณ์ ไกรกริ่ง 2549 : 25 ; อ้างอิงจาก Scott and Others. 1967 : 73-76) ได้ศึกษาวิธีลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยใช้แรงเสริมทางสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีปรับพฤติกรรม เพื่อให้เด็กมีความสัมพันธ์กับเพื่อนกับเพื่อนมากขึ้น ในระยะแรก ครูเพียงแต่สังเกตและบันทึกความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะที่สอง ครูเพียงแต่สังเกตและบันทึกความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าว ในระยะที่สอง ครูที่ได้รับคำแนะนำให้ใช้แรงเสริมทางสังคม คือคำชมเชย และให้ความสนใจเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น การช่วยเหลือผู้อื่น สนใจผู้อื่น พูดคุยกับคนอื่นอย่างเป็นมิตร ตลอดจนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในขณะเดียวกัน ครูจะไม่ให้แรงเสริมทางสังคม เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น การทำร้ายร่างกาย ข่มขู่และเรียกร้อง ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง และนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนดีขึ้น

กอสลิน (Gopslin. 1962 : 283 – 296) ได้ทำการวิจัยพบว่า เด็กที่เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนจะมีลักษณะคล่องแคล่ว ว่องไว สนใจต่อสิ่งรอบตัว ระวัง เข้ากับคนง่าย เชื่อมั่นในตนเอง ไวต่อความรู้สึก และสนใจผู้อื่น

เดอคอสเตอร์ (จิราพร พาพลงาม 2548 : 34 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981 : 5789-A) ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพื่อนมีความสำคัญมากต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของเด็กอย่างมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 302 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 302 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 298 คน จำนวนทั้งหมด 902 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 902 คน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane 1967 : 886-887) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น มีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรเป็น 3 ระดับชั้น คือ

ประถมศึกษาปีที่ 4 มีนักเรียนจำนวน 302 คน

ประถมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียนจำนวน 302 คน

ประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนจำนวน 298 คน

2. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ยามาเน่ (Yamane. 1996: 583) พบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 300 คน ผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 3:1 ผู้วิจัยจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้น

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	302	100
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	302	100
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	298	100
รวม	900	300

เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60(Thai GHQ 60)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนได้แก่ ระดับชั้น ลำดับการเกิด และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกัน

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () และเติมข้อความลงไปในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. ระดับชั้นที่ศึกษา

- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ลำดับการเกิด

- () ลูกคนแรก () ลูกคนกลาง
- () ลูกคนเล็ก () ลูกคนเดียว

3. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกัน.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต

ตัวอย่างแบบคัดกรองสุขภาพจิต

คำชี้แจง แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ใกล้เคียงกับสุขภาพของนักเรียนในปัจจุบันหรือในช่วง 2 – 3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่นักเรียนเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ข้อ 0 นักเรียนรู้สึกสบาย และมีสุขภาพดี

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แย่กว่าปกติ () แย่กว่าปกติมาก

ข้อ 00 นักเรียนนอนไม่หลับ เพราะกังวลใจ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อแรก จะได้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อหลัง จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย (ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคนอื่น ๆ ,2539)

มีคะแนนตั้งแต่ 0 - 11 หมายถึง สุขภาพจิตดี

มีคะแนนตั้งแต่ 12 ขึ้นไป หมายถึง สุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพของ อัจฉรา วงษ์วัฒนามงคล (2533: 32)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยใช้ความรู้จากข้อ 3.1 และข้อ 3.2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ขอให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับสิ่งที่เป็นจริงที่สุดในตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใด โดยขอให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	บุคลิกภาพแบบ เก็บตัว ข้าพเจ้าชอบเก็บความรู้สึกไว้คนเดียว					
00	บุคลิกภาพแบบ แสดงตัว ข้าพเจ้าแสดงควมมีน้ำใจกับเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน
 จริง ให้ 4 คะแนน
 จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงษ์วัฒนามงคล. (2533:32)

ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ย 3.00 – 5.00 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ผู้ที่ได้คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.99 หมายถึง มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

ตัวอย่างแบบทดสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ
ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	นักเรียนชอบเล่นเกม คอมพิวเตอร์ที่ใช้ความ รุนแรง เช่น เกมต่อสู้					
00	นักเรียนไม่ชอบเล่นเกมที่ใช้ ความรุนแรง					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด ให้ 1 คะแนน

จริง ให้ 2 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ในการ
วิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์น้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยศึกษามาจากแนวความคิดของ ระจิตร์แก้ว เล็กอุทัย (2542 : 110-111) และ ธรรมนูญ พงษ์สุวรรณ (2547 : 78-79)

5.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ ข้อ 5.2 จำนวน 20 ข้อ โดยนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบทดสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	พฤติกรรมที่นักเรียน ปฏิบัติต่อผู้ปกครอง ข้าพเจ้าเชื่อฟังและปฏิบัติ ตามคำสั่งสอนของพ่อแม่					
00	พฤติกรรมที่ผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อนักเรียน พ่อแม่สามารถให้คำปรึกษา ได้ทุกเรื่อง					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)

ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียนมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน ของ สุรศักดิ์ อัครอารีสุข (2544 : 138 – 139) และ พัสณี สุขสาโรจน์ (2545 : 94-95)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ ข้อ 6.2 โดยนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert) ได้แก่ จริงที่สุด, จริง, จริงบ้าง, จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	โรงเรียนสะอาด					
00	ขนาดของห้องเรียนไม่ เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน

จริงน้อย ให้ 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีลักษณะกายภาพทางการเรียนดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีลักษณะกายภาพทางการเรียนพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีลักษณะกายภาพทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยศึกษามาจากแนวความคิดของ กมลวัฒน์ วันวิชัย (2545 : 94-95) และ ญัฐนิช พงษ์สุวรรณ (2547 : 80-81)

7.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ ข้อ 7.2 จำนวน 20 ข้อ โดยนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ
ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	พฤติกรรมที่นักเรียน ปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนขณะครู สอน					
00	พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อ นักเรียน ครูให้ความเอาใจใส่ต่อการ เรียนของข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

8.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยศึกษามาจาก แนวความคิดของ กมลวาทน์ วันวิชัย (2545 : 96-97) และ ญัฐนิช พงษ์สุวรรณ (2547 : 82-83)

8.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามระหว่างนักเรียนกับเพื่อนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ ข้อ 7.2 จำนวน 20 ข้อ โดยนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด โดยพิจารณาดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เพื่อนมักจะให้ความ ช่วยเหลือข้าพเจ้าเสมอ					
00	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัว					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)

ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี

คะแนนเฉลี่ย 3.66 – 2.34 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือ
ช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>ความก้าวร้าวทางกาย</u> ข้าพเจ้ามักจะชกต่อยกับ เพื่อนเสมอ					
00	<u>ความก้าวร้าวทางวาจา</u> ข้าพเจ้ามักจะพูดดูถูกเพื่อน เสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมก้าวร้าวปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และจุดมุ่งหมายแล้วนำไปหาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง อาจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบหาความเหมาะสมทั้งทางด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง

2.1 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test จากนั้นคัดเลือกเฉพาะข้อที่ค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งได้ผลดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.198 – 7.485

2.1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมนคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.501 – 7.473

2.1.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 3.926

2.1.4 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 3.157

2.1.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 6.052

2.1.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 3.993

2.1.7 แบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 7.033

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อที่ 2.1 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) แล้วนำมาใช้ในการวิจัย ซึ่งได้ผลดังนี้

2.2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7273

2.2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นคอมพิวเตอร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9281

2.2.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8281

2.2.4 แบบสอบถามความลักษณะกายภาพทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7522

2.2.5 แบบสอบถามลักษณะสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7792

2.2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7395

2.2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพพฤติกรรมก้าวร้าว

มีค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ .8616

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาต หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมระเบียบวินัยฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อไปขออนุญาตจากนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ ในการขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60.
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 4-15 ธันวาคม 2549 จำนวน 300 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

4.2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test

4.2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมุติฐาน ได้แก่

4.3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่1

4.3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F- Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
Y'	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
X_2	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
X_3	แทน	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
X_4	แทน	ลำดับการเกิดลูกคนแรก
X_5	แทน	ลำดับการเกิดลูกคนกลาง
X_6	แทน	ลำดับการเกิดลูกคนเล็ก

X ₇	แทน	ลำดับการเกิดลูกคนเดียว
X ₈	แทน	บุคลิกภาพ
X ₉	แทน	สุขภาพจิต
X ₁₀	แทน	พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์
X ₁₁	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₂	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
X ₁₃	แทน	ลักษณะกายภาพทางการเรียน
X ₁₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₅	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	พฤติกรรมก้าวร้าว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS. (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป คัดคำร้อยละค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านต่าง ๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นเรียน ลำดับการเกิด

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพ สุขภาพจิต พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครโดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นเรียน และลำดับการเกิด ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม จำแนกตามระดับชั้นเรียน และลำดับการเกิด

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 4	100	33.3
	ประถมศึกษาปีที่ 5	100	33.3
	ประถมศึกษาปีที่ 6	100	33.3
	รวม	300	100.0
ลำดับการเกิด	ลูกคนแรก	109	36.3
	ลูกคนกลาง	41	13.7
	ลูกคนเล็ก	108	36.0
	ลูกคนเดียว	42	14.0
	รวม	300	100.0

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้น พบว่า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 33.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 33.3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 33.3 จำแนกตามลำดับการเกิด พบว่า ส่วนใหญ่เป็นลูกคนแรก คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาเป็นลูกคนเล็ก คิดเป็นร้อยละ 36.0 ลูกคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 14.0 และเป็นลูกคนกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพ สุขภาพจิต พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
บุคลิกภาพ	3.15	.35	บุคลิกภาพแบบแสดงตัว
สุขภาพจิต	8.81	9.03	สุขภาพจิตดี
พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์	3.04	.90	ปานกลาง
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.79	.51	มีสัมพันธภาพที่ดี
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	191809.83	488462.86	สูง
ลักษณะกายภาพทางการเรียน	3.32	.70	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.38	.52	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.23	.49	ดีพอใช้
พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2	2.34	.58	ก้าวร้าวปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีสุขภาพจิตที่ดี มีพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์เหมาะสมปานกลาง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองอยู่ในระดับสูง ลักษณะกายภาพทางการเรียนดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้ และมีพฤติกรรมก้าวร้าวในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเอกชนชาวล้านแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	Y
X ₁	1.000	-.504**	-.496**	.025	.069	-.074	.000	-.031	-.093	-.192**	.003	.222**	.289**	.135*	-.010	-.119*
X ₂		1.000	-.500**	.048	-.058	-.005	-.003	-.080	.023	.168**	-.070	-.115*	-.153**	-.117*	-.041	.125*
X ₃			1.000	-.073	-.011	.079	.003	.161**	.070	.024	.067	-.108	-.135*	-.018	.050	-.066
X ₄				1.000	-.301**	-.567**	-.305**	-.055	.017	-.106	.107	.022	.140*	.005	.012	-.034
X ₅					1.000	-.298**	-.161**	.007	-.065	.027	-.067	.028	-.007	.005	-.054	-.071
X ₆						1.000	-.303**	.039	.072	.044	-.084	-.064	-.130*	-.037	.022	-.026
X ₇							1.000	.015	-.059	.059	.034	.030	-.007	.038	.007	.082
X ₈								1.000	.057	-.083	.233**	-.054	.151**	.260**	.358**	-.013
X ₉									1.000	-.002	.071	.018	-.007	.030	.096	.031
X ₁₀										1.000	-.199**	.095	-.222**	-.147*	.040	.389**
X ₁₁											1.000	-.056	.301**	.434**	.190**	-.289**
X ₁₂												1.000	.018	-.095	.030	.133*
X ₁₃													1.000	.344**	.126*	-.242**
X ₁₄														1.000	.437**	-.209*
X ₁₅															1.000	-.091
Y																1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X_{10})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) และลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{13})

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มี 11 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ลำดับการเกิดลูกคนแรก (X_4) ลำดับการเกิดลูกคนกลาง (X_5) ลำดับการเกิดลูกคนเล็ก (X_6) ลำดับการเกิดลูกคนเดียว (X_7) บุคลิกภาพ (X_8) สุขภาพจิต (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน(Stepwise-Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	20.705	6.902	26.030**
Residual	296	78.481	.265	
Total	299	99.186		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า มี 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₀	.248	.108	.389	.389	.151	53.070**
X ₁₀ , X ₁₁	-.249	.060	-.220	.445	.198	36.568
X ₁₀ , X ₁₁ , X ₁₃	-.092	.045	-.112	.457	.209	26.030**
a = 2.823						
R = .457						
R ² = .209						
SE _{est} = .51492						

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี
3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่
พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X₁₀) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₁₁)
ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X₁₃) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความ
แปรปรวนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ใน
กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 28.2 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียน
สมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาย
ล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.823 + .248X_{10} - .249 X_{11} - .092x_{13}$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชาย
ล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .389 X_{10} - .220 X_{11} - .112x_{13}$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 300 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ยามาเน่ (Yamane. 1996: 583) ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนประชากร 902 คน โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ ระดับชั้น สุขภาพจิต ลำดับการเกิด และรายได้ของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.198 – 7.485 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7273

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.501 – 7.473 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9281

ตอนที่ 5 แบบสอบถามแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 3.926 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8281

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 3.157 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7522

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 6.052 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7792

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 3.993 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ

ตอนที่ 9 แบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 – 7.033 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .7395

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขอ อนุญาตหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมระเบียบวินัยฝ่ายประถมศึกษา โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อไปขอ อนุญาตจากนายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ในการขอใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60.
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ไปเก็บรวบรวมข้อมูล ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ด้วยตนเอง ในระหว่างวันที่ 4-15 ธันวาคม 2549 จำนวน 300 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบมาคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือ ตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และ ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน เอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่ ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X_{10})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) และลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{13})

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มี 12 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ลำดับการเกิดลูกคนแรก (X_4) ลำดับการเกิดลูกคนกลาง (X_5) ลำดับการเกิดลูกคนเล็ก (X_6) ลำดับการเกิดลูกคนเดียว (X_7) บุคลิกภาพ (X_8) สุขภาพจิต (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) และลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{13}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 28.2

5. สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 2.823 + .248X_{10} - .249X_{11} - .092X_{13}$$

5.2 สมการพยากรณ์พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .389X_{10} - .220X_{11} - .112X_{13}$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X_{10}) แสดงว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มาก มีความก้าวร้าวมากขึ้นเพราะ การที่นักเรียนเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่

มีความรุนแรงเป็นประจำ และเลียนแบบพฤติกรรมจากเกมคอมพิวเตอร์ ได้แก่ การต่อสู้ การใช้ความรุนแรง การเอาชนะฝ่ายตรงข้าม ติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง มีโอกาสเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าคนที่ไม่มีพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพชรชมพู เทพพิพิธ (2533). ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความชอบหนังสือการ์ตูน รายการโทรทัศน์ และเกมคอมพิวเตอร์ กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ประเภทผจญภัยมากเป็นอันดับที่ 1 และชอบเล่นเกมกีฬาเป็นอันดับที่ 2 และเกมอวกาศเป็นอันดับที่ 3 นักเรียนที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์มาก มักมีแนวโน้มมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก เพราะนักเรียนที่เล่นเกมคอมพิวเตอร์มักได้รับการรับการเสริมแรง และนักเรียนที่เลียนแบบพฤติกรรมของตัวเองในเกม เนื่องจาก นักเรียนมีความพร้อมที่จะเลียนแบบอยู่แล้ว เมื่อตัวเองแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว นักเรียนก็จะจดจำเอาไว้ เพื่อแสดงออกเมื่อมีโอกาสที่เหมาะสม

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองไม่ดี มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ไม่เอาใจใส่นักเรียน ไม่ให้กำลังใจนักเรียน ไม่รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ไม่สามารถเป็นที่ปรึกษาได้ทั้งเรื่องการเรียนรู้และส่วนตัวให้แก่ นักเรียนได้ เด็กจะสร้างนิสัยก้าวร้าว ต่อต้าน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิพนธ์ คันธเสวี (2528 :) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า ครอบครัวที่ขาดมนุษยสัมพันธ์โดยเฉพาะระหว่างพ่อกับแม่ มีผลร้ายต่อจิตใจนักเรียนมากที่สุด นักเรียนจะขาดความรักจากพ่อแม่ ถ้าพ่อแม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะมีแต่ความทุกข์ไม่มีความรัก ความอบอุ่นที่จะแบ่งปันให้แก่ นักเรียน แต่ถ้าพ่อแม่รักกันดีมีความสุข นักเรียนจะมีความรักอย่างเปี่ยมล้น นักเรียนที่เติบโตมาจากครอบครัวที่แตกแยกในความสัมพันธ์ ย่อมจะมีผลต่อบุคลิกภาพ และสภาพจิตใจของนักเรียน ถ้าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

2.2. ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{13}) มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่าลักษณะกายภาพทางการเรียนดี นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย ทั้งนี้เพราะ ถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศที่น่าเรียน มีการถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ปราศจากกลิ่น เสียงรบกวน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย นักเรียนก็จะไม่เกิดความเบื่อหน่าย มีความกระตือรือร้นและทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลอว์เรนซ์ (Lawrence. 1976 : 418) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียนการสอน ถ้าลักษณะทางกายภาพดี จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะกายภาพทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มี 12 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ลำดับการเกิดลูกคนแรก (X_4) ลำดับการเกิดลูกคนกลาง (X_5) ลำดับการเกิดลูกคนเล็ก (X_6) ลำดับการเกิดลูกคนเดียว (X_7) บุคลิกภาพ (X_8) สุขภาพจิต (X_9) ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_1) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากและนักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในวัยนี้กำลังจะเข้าสู่วัยรุ่น รวมถึงนักเรียนบางคนกำลังประสบปัญหา เช่น ติดเกมคอมพิวเตอร์ มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับพ่อแม่ มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับเพื่อน มีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับคุณครู ยังไม่สามารถปรับตัวได้ ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนยังไม่ออกนอกกลุ่มนอกทางยังสนใจแต่เรื่องการเรียนรู้ เชื่อฟังบิดามารดา ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.2 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (X_2) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากและนักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ กำลังเป็นวัยที่พร้อมจะเลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อ ไม่ว่าจะเป็นจะเป็นสื่อจากเกมคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต เริ่มมีความคิดเป็นของตัวเอง กล้าพูด กล้าเถียงมากขึ้น ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีความก้าวร่ววน้อย ทั้งนี้เพราะ เด็กสามารถเรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมและสามารถแสดงพฤติกรรมออกมาได้อย่างเหมาะสม ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (X_3) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก บางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำลังจะย่างเข้าสู่วัยรุ่น เริ่มเป็นรุ่นพี่ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีภาวะการเป็นผู้นำสูง จะแสดงอำนาจให้รุ่นน้องได้เห็น อีกทั้งมีประสบการณ์มากกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย ทั้งนี้เพราะ เป็นช่วงที่นักเรียนกำลังมุ่งมั่นเตรียมตัวสอบเพื่อจะเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติม มีการเรียนกวดวิชา และเป็นช่วงที่นักเรียนกำลังปรับตัวที่จะเข้าสู่วัยรุ่น ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร่ววน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.4 ลำดับการเกิดลูกคนแรก (X_4) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่าลูกคนแรกบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ลูกคนแรกบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้วน้อย

ลูกคนแรกบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ ลูกคนหัวปี มีความเป็นผู้นำสูง มุ่งมั่น ก้าวร้าว อิจฉา เครียด จริงจังกับชีวิต ลูกคนแรกบางคนจึงเกิดความรู้สึกน้อยใจผู้ปกครอง ที่แสดงความรักกับน้องมากกว่าตน จึงแสดงพฤติกรรมบางอย่างออกมาเพื่อเรียกร้องความสนใจจากผู้ปกครองในทางก้าวร้าวทั้งทางวาจา และทางกาย บางคนก็ต่อต้าน ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ลูกคนแรกบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้วน้อย ทั้งนี้เพราะ ลูกคนแรกบางคน เมื่อได้เป็นพี่จะมีความรับผิดชอบ เริ่มมีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น สามารถแยกแยะได้แล้ว มีความรับผิดชอบต่อตัวเอง ครอบครัวย และสังคมมาก ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้วน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลูกคนแรก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.5 ลำดับการเกิดลูกคนกลาง (X_5) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่าลูกคนกลางบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ลูกคนกลางบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้วน้อย

ลูกคนกลางบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะลูกคนกลางไม่ชอบเป็นผู้นำ ไม่ชอบแข่งขัน ใจน้อย ลูกคนกลางจึงมักคิดว่าเขาไม่ได้รับความยุติธรรมและอยู่ในฐานะที่ลำบาก เพราะมีทั้งพี่และน้อง ผู้ปกครองจะละเลยเขา ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ลูกคนกลางบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้วน้อย ทั้งนี้เพราะลูกคนกลางบางคน เป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง มีความรับผิดชอบ และบางคนโตพอที่จะเข้าใจความเป็นจริงของผู้ปกครองในการเอาใจใส่น้อง และไม่คิดมาก ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้วน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลูกคนกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.6 ลำดับการเกิดลูกคนเล็ก (X_6) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่าลำดับการเกิดลูกคนเล็ก บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ลำดับการเกิดลูกคนเล็ก บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้วน้อย

ลูกคนเล็กบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ ถูกตามใจมากเกินไป เลยเอาแต่ใจตนเอง ไม่มีความรับผิดชอบ ใจน้อย ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ลูกคนเล็กบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ทั้งนี้เพราะ ลูกคนเล็กบางคนอ่อนไหวง่าย ช่างประจบ ได้รับความรักจากผู้ปกครองมากพอแล้ว รู้จักที่จะแบ่งปันให้กับคนอื่น ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลูกคนเล็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.7 ลำดับการเกิดลูกคนเดียว (X_7) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ลูกคนเดียวบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะลูกคนเดียวบางคนมีความเชื่อมั่นในตนเองมาก เอาแต่ใจ ยังมีความรับผิดชอบน้อย ขาดระเบียบวินัย ตามใจตนเอง ไม่ฟังเหตุผลของผู้ใหญ่ ไม่มีโอกาสได้เรียนรู้ที่จะแบ่งปันให้กับคนอื่น เข้ากับคนอื่นได้ยาก เพราะเป็นลูกคนเดียวไม่มีพี่น้อง ลูกคนเดียวมักถูกตามใจเกินไปและเป็นผู้ที่ขาดความสนใจทางสังคม ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ลูกคนเดียวบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ทั้งนี้เพราะ เด็กสามารถซึมซับลักษณะท่าทางพฤติกรรมและเจตคติของผู้ใหญ่ได้เร็ว จึงมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการสูง ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลูกคนเดียว ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.8 บุคลิกภาพ (X_8) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จะเป็นคนเปิดเผย ไม่ควบคุมอารมณ์ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ อารมณ์ไม่คงที่ ขาดความอดทน เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด กังวลใจ อารมณ์อ่อนไหว ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จะเป็นคนที่เข้ากับคนอื่นได้ง่าย ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ดี สนุกสนาน ร่าเริง มีความเชื่อมั่นในตนเองในรากฐานของเหตุผลและความจริง ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.9 สุขภาพจิต (X_9) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2

โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร ที่มีสุขภาพจิตปกติบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก เด็กที่มีสุขภาพจิตปกติบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

นักเรียนที่มีสุขภาพจิตปกติ บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ สุขภาพจิตเป็นเรื่องของวิถีความเป็นอยู่ของมนุษย์ประจำวัน โดยมองในด้านความรู้สึกนึกคิดต่อตนเองและต่อคนอื่น ๆ ในสังคม ความสามารถในการเผชิญต่อชีวิตและความสัมพันธ์กับสังคมได้อย่างราบรื่น โดยการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นออกมาทางวาจาหรือทางกาย ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

นักเรียนที่มีสุขภาพจิตปกติ บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ทั้งนี้เพราะ สภาพจิตใจสามารถแก้ปัญหา นักเรียนสามารถปรับตัวและปรับจิตใจได้อย่างเหมาะสมกับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สุขภาพจิต ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.10 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{12}) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองบางท่านเลี้ยงดูแบบตามใจ ให้แต่สิ่งของที่ลูกอยากได้ แต่กลับไม่ได้ให้ความรัก ไม่ได้ให้ความอบอุ่นทางกาย ให้แต่เงิน ทำให้นักเรียนมีนิสัยเอาแต่ใจตนเอง ใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล มีนิสัยเกเร ไม่ค่อยตั้งใจเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงบางคน มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะ บิดามารดาสามารถเอาใจใส่ได้อย่างทั่วถึง สามารถใช้เวลาด้วยกันได้มาก ทำให้นักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดี อารมณ์ดี มีเหตุผล เข้าใจคนอื่น ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

3.11 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดี บางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้เพราะ การที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีนั้น อาจจะทำให้พฤติกรรมที่ไม่ดีบางอย่างของเพื่อนติดมาใช้ จึงเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีของเพื่อน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีบางคนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ทั้งนี้เพราะ การที่มีเพื่อน การได้รู้จักเข้าสังคม ทำให้ได้รู้จักปรับตัว รู้จักให้ความช่วยเหลือเพื่อน มีความห่วงใยซึ่งกันและกัน เรียนรู้ที่จะแบ่งปันสิ่งดีๆ เพื่อเป็นที่ยอมรับของเพื่อน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วน แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับ จากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกม คอมพิวเตอร์ (X_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) และลักษณะกายภาพ ทางการเรียน (X_{13}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวน พฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งใน กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 28.2

4.1 พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ (X_{10}) ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับ 1 แสดง ว่านักเรียนที่มีพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มาก ทำให้มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก ทั้งนี้ เพราะพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่มีความรุนแรงต่อเนื่อง ผลกระทบที่เกิดจากเกม คอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะเกมที่ไม่สร้างสรรค์ซึ่ง เต็มไปด้วยความรุนแรง มีฉากต่อสู้ มีภาพลามก เกมเหล่านี้อาจจะกลายเป็นสิ่งที่เพาะนิสัยชอบความรุนแรงให้กับเด็ก ส่งเสริมจิตใต้สำนึกของ มนุษย์ให้ทำร้ายกัน ฆ่ากัน ประพฤติผิดทางเพศ และยิ่งเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ได้พัฒนาเกมให้มีความสมจริงสมจัง การเห็นภาพความรุนแรงบ่อยๆ จากเกมคอมพิวเตอร์ จนเกิดความเคยชิน เห็นเป็นเรื่องปกติ สะสมเป็นความก้าวร้าวได้ในอนาคต อีกทั้งเกมเหล่านี้มีเนื้อหาที่สอนให้เด็ก แก่งแย่ง ชิงดีชิงเด่นกัน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมความเห็นแก่ตัวและการขาดความ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของสุชาติา สัจจสันถวไมตรี (2542 : 87 – 90) ที่ ศึกษาทัศนคติของนักจิตวิทยาที่มีต่อเนื้อหาสื่อวีดีโอเกมและผลกระทบต่อเยาวชน พบว่า นักจิตวิทยามีทัศนคติต่อเนื้อหาสื่อวีดีโอเกมที่เผยแพร่อยู่ในสังคมไทยว่า มีทั้งลักษณะที่ สร้างสรรค์และไม่สร้างสรรค์ แต่โดยรวมยังไม่เหมาะสมกับเยาวชนที่จะเข้าไปเล่น เนื่องจาก วีดีโอเกมที่เยาวชนส่วนใหญ่นิยมเล่นนั้นเป็นเกมที่มีเนื้อหาค่อนข้างรุนแรง ก้าวร้าว และไม่มี ความสร้างสรรค์อย่างชัดเจน และในทางจิตวิทยา เนื้อหาของสื่อวีดีโอเกมจะส่งผลกระทบต่อ

พัฒนาการทางสติปัญญา การเรียนรู้ จิตใจ อารมณ์ ตลอดจนพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้เล่นที่เป็นเยาวชนทั้งในด้านบวกและด้านลบ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการเล่น ประเภทของเนื้อหาเกมที่เยาวชนเลือก ตลอดจนปัจจัยพื้นฐานของผู้เล่นซึ่งได้แก่ สภาพการดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง สัมพันธภาพทางสังคมของเด็ก รวมทั้งความสามารถในการแยกแยะระหว่างเรื่องราวในเนื้อหาเกมกับสภาพความเป็นจริงในสังคม โดยเกมที่มีเนื้อหาอยู่ในประเภทผจญภัย ต่อสู้ ยังจะส่งผลกระทบต่อเยาวชนทางด้านลบ ในการซึมซับความรุนแรงก้าวร้าวเป็นส่วนใหญ่ และเกมที่มีเนื้อหาอยู่ในประเภทกีฬาหรือฝึกสมองเสริมความรู้จะส่งผลกระทบต่อเยาวชนทางด้านบวก ในการฝึกทักษะต่างๆ ให้กับผู้เล่นเป็นส่วนใหญ่ เช่น เทคนิคการเล่นกีฬา ฝึกการใช้ความคิดจินตนาการที่สร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เล่นมีความพยายาม สุขุม รอบคอบ ซึ่งผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบ จากการเล่นวิดีโอเกมประเภทต่างๆ เยาวชนมีโอกาที่จะเรียนรู้จากการซึมซับและอาจนำไปใช้ในชีวิตจริงได้เช่นเดียวกัน ถ้าพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มาก จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{11}) ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับ 2 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี ทำให้มีพฤติกรรมก้าวร่วมน้อย ทั้งนี้ เพราะ นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้ปกครองให้ความรักความเข้าใจ เป็นแบบอย่างที่ดีและให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ ก็จะทำให้การปฏิบัติตนไม่ออกนอกกรอบทาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรักษ์ แสนวัง (2543 : 36-37) ได้สรุปสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความสามัคคี บิดามารดาให้ความรักความห่วงใยอาทรในตัวลูก ให้การดูแลเอาใจใส่อบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทางที่ดีที่ถูกต้องแก่เด็ก เป็นตัวอย่างที่ดียอมก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว ทำให้ลูกเกิดความรักความเคารพบิดามารดา มีแต่ความสุขในการดำรงชีวิต เด็กยอมเจริญเติบโตขึ้นด้วยความเชื่อมั่นมองโลกในแง่ดี ในทางตรงกันข้าม ครอบครัวที่บิดามารดาทะเลาะเบาะแว้ง ขาดความสามัคคี ไม่รู้จักเสียสละและการให้อภัยซึ่งกันและกัน เด็กจะมีนิสัยก้าวร้าว พุดจาหยาบคาย ชอบการต่อสู้ การเอาชนะ หรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาเป็นโรคจิต โรคประสาท ขี้บ่น เด็กจะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นโรคหวาดระแวง ในครอบครัวที่พ่อแม่เล่นการพนันหรือดื่มสุรา เด็กก็จะเลียนแบบและติดเป็นนิสัยต่อไป ครอบครัวที่หย่าร้างแตกแยก ไม่ได้อยู่ร่วมกัน เด็กจะมีนิสัยแข็งกระด้างเป็นนักเลงหรืออันธพาล เพื่อชดเชยสิ่งที่ตนต้องการและไม่ได้รับ เด็กกำพร้าจะเป็นเด็กที่ขาดความรักความอบอุ่น ความมั่นคงในชีวิต เด็กกับผู้ใหญ่ที่เกิดช่องว่างระหว่างวัย ไม่มีความเข้าใจซึ่งกันและกันผู้ใหญ่ที่ต้องออกคำสั่งบังคับว่าต้องทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ ชี้ชะตาชีวิตของเด็กหรือบิดามารดา มีชู้ด้วยแล้วจะเป็นผลต่อสภาพจิตใจของเด็ก กล่าวคือ ครอบครัวมี

สภาพการแตกแยกหรือบ้านแตก ย่อมทำให้เด็กขาดที่พึ่งทางใจ ทำให้ไม่มีความสุข มีผลให้เด็กประพฤติผิดได้ง่าย ถ้าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองไม่ดี จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

4.3 ลักษณะกายภาพทางการเรียน (X_{13}) ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับ 3 ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับลักษณะกายภาพทางการเรียนดี ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ทั้งนี้เพราะ การที่มีห้องเรียนสะอาด อากาศถ่ายเทสะดวก บรรยากาศน่าเรียน ส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของนักเรียน ความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเลวิน ลิปปเป้ และไวท์ (Lewin, Lipper and White. 1939) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบอัตราจับคู่ มีแนวโน้มเป็นเด็กก้าวร้าว หยาบกระด้าง ไม่มีความเห็นใจผู้อื่น ส่วนนักเรียนที่เรียนในชั้นที่มีบรรยากาศแบบประชาธิปไตยจะส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักสามัคคีปรองดอง เป็นมิตรต่อกัน การเรียนก็ราบรื่น มีบรรยากาศที่สบายใจ ขยันเรียน ถ้าลักษณะกายภาพทางการเรียนไม่ดี จึงส่งผลให้มีพฤติกรรมก้าวร้าวมาก

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะกายภาพทางการเรียน ส่งผลทางลบต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อนำไปประกอบการวางแผนพัฒนาหรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และลักษณะกายภาพทางการเรียน ไปวางแผนพัฒนาหรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมก้าวร้าวน้อย ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาให้เหมาะสมระหว่างเรื่องเรียน และเวลาในการเล่นเกมนคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสม ตั้งแต่เล็ก ๆ โดยการฝึกให้

นักเรียนมีการจัดเวลา รู้จักกำหนดเป้าหมายที่เหมาะสมด้วยตนเอง และเลือกเกมคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน เป็นต้น

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคนในครอบครัว โดยที่โรงเรียนเป็นสื่อกลาง ในการจัดกิจกรรม อาจจัดกิจกรรมสร้างสัมพันธ์ขึ้น เช่น จัดแรลลี่ครอบครัว จัดกีฬาให้นักเรียนและผู้ปกครอง เป็นต้น

1.3 ลักษณะกายภาพทางการเรียน ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้โรงเรียนมีการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้ทันสมัย และน่าสนใจอยู่ตลอดเวลา เช่น สร้างสื่อการเรียนการสอนใหม่ๆ ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในช่วงชั้นอื่นๆ เช่น ช่วงชั้นที่ 3 ช่วงชั้นที่ 4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับอุดมศึกษา หรือ โรงเรียนหญิงล้วน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และปัจจัยในส่วนอื่นๆ

2.3 ควรพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าวได้แก่ พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และลักษณะกายภาพทางการเรียน โดยนำไปทำการทดลองเพื่อพัฒนาปัจจัยดังกล่าวซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การปรับพฤติกรรม เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ วันวิชัย. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร. ปรินฏานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2524). สุขภาพจิตในโรงเรียน **Mental Health in school**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมการแพทย์. (2529). คู่มือสุขภาพจิตสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2540). การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองสุขภาพจิต. (2538). สุขภาพจิต. กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
- กุลวรรณ วิทยาวงศ์. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว ปรินฏานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- คมคาย อนุจันทร์. (2538). การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการเสริมแรง พฤติกรรมที่ขัดกัน เพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ปรินฏานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- คุณากร ศรีคง. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับวินัยในตนเอง ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 7. ปรินฏานิพนธ์ กศ.ม.(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เครือวัลย์ ขจรพันธุ์. (2524). พัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ : วิบูลย์กิจการพิมพ์
- จรรยา สุวรรณทัต. (2530). “การสื่อสารในครอบครัว” การวิจัยและแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จริยกุล ตรีสุวรรณ. (2542). การศึกษาเอกลักษณ์แห่งตนของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย
โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จักรกฤษ เลื่อนกจฺจ. (2549). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการ
ปรับตัวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย.
ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จารุวรรณ ตั้งศิริมงคล. (2529). สุขภาพจิตและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร พาพลงาม.(2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการศึกษาต่อใน
ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนตรุณราชบุรี จังหวัดราชบุรี.
ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จิราภรณ์ อำนจเกลี้ยงศักดิ์. (2540). การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม
ทะเลาะวิวาทของนักศึกษาอาชีวศึกษา ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร
- จิรวรรณ มาทวี่. (2548). การศึกษาสาเหตุ ผลสืบเนื่อง และแนวทางในการลดพฤติกรรมติด
เกมคอมพิวเตอร์. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จุฑามาศ คุประตกุล. (2544). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการให้บริการจาก
เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ของผู้รับบริการโรงพยาบาลสมิติเวช ในกรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จุไรรัช แสนวัง. (2543). สาเหตุการประพฤติดุกระเบียบวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียน สังกัดกรม
อาชีวศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).

- มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร
- ฉวีวรรณ กินางค์.(2527) **ประสบการณ์ทางวิชาชีพครู 1.** ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. พิษณุโลก
- ชนิธดา เกตุอำไพ. (2549). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการกำกับ
ตนเองในการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัด
ชุมพร.** ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ณรงค์ เสียงประชา. (2530). **มนุษย์กับสังคม.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ดวงใจ สมานสิน, วราภรณ์ ธาระวานิช. (2538). การเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน
ประถมศึกษาระหว่างผู้เล่นเกมและไม่เล่นเกม. **วารสารศึกษาศาสตร์
ปริทัศน์ 12 (3) หน้า 22-27.**
- दनัย ไชโยธธา. (2532, พฤศจิกายน – ธันวาคม). สุขภาพจิต. **วารสารจันทร์เกษม. ปีที่4(205) ;
12 – 15.**
- เดโช สวานนท์. (2520). **ปทานุกรมจิตวิทยา.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ทศพร มณีศรีขำและ นิรันดร์ จุลทรัพย์.. (2542). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ
แสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของ
นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ
ภาคใต้ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา.**
- ทัศนีย์ จิตต์ชื่นมีชัย. (2548). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองด้านการเรียนของนัก
ศึกษา ระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปรินญาณิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร**
- ทิตนา แหมมณี. (2547, มกราคม - มีนาคม) . ความก้าวร้าวของครูและนักเรียน : ปัญหาที่ยังรอการ
แก้ไข. **วารสารราชบัณฑิตยสถาน 29 (1) : 42**
- ธนพงษ์ มุ่งไผ่ดี. (2548). **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปรินญา
ณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร**

ธำรง ทศนาญชลี และคนอื่นๆ. (ธันวาคม 2528) พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กนักเรียน วารสารจิต
วิทยาคลินิก. 16(2) : 9 – 16

นพมาศ ชีระเวคิน. (2534). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นวลละอ อสุภาผล. (2536). ผลและสะท้อนแห่งโครงการ : นักเรียนนายร้อยตำรวจฝึกรับใช้
ประชาชนในชนบท ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นลินี ธรรมอำนวยสุข. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี.
ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นิพนธ์ คันทะเสวี. (2541, กรกฎาคม-ธันวาคม). จุดเริ่มต้นของพฤติกรรมก้าวร้าว. **Christian
College Journal** 4(2) : 41-47

นิภาพรรณ โสมนะพันธ์. (2525). เปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุตรตามลำดับการเกิด
การอบรมเลี้ยงดูและสภาพทางเศรษฐกิจ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร

บงกช โควินท์. (2544) . การศึกษารายกรณีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีพฤติกรรม
รังแกเพื่อน. โรงเรียนวัดราชสิทธิาราม สังกัดกรุงเทพมหานคร ปริญญาานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร

ปัญญา เปรมปรีดี. (มกราคม 2535). เกมและประโยชน์ของเกม. **คอมพิวเตอร์รีวิว**. 89 :
136-137.

ประติพันธ์ อูปรมัย. (2518). จิตวิทยา กรุงเทพฯ : ม.ป.พ

ประพันธ์ สุทธาวาส. (2519) . ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู กรุงเทพมหานคร. ปริญญา
นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร

ประสาร ทิพย์ธารา. (2521). พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร่
พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล

ปราณี จันท์หอม. (2541). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรม
ก้าวร้าว. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การประถมศึกษา). : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร

- ปิยพร ดวงทอง. (2539). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับบุคลิกภาพการ
แสดงตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
(การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น (Introduction to Mental Health).
กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ
บัณฑิตการพิมพ์. 2538
- พวงสร้อย วรกุล. (2522). การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา. การศึกษา
มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- พะยอม ธีรุต. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- พะเยาว์ เกาทัณฑ์ทอง. (2534). การศึกษาพฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายในโรงเรียนสังกัดสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. ปริญญานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เพชรสุดา เพชรใส. (2525). การทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในการปรับพฤติกรรมก้าว
ร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เพ็ญทิวา นรินทร์ทรงกูร ณ อยุธยา. (2533) ปัญหาการปรับตัวและสุขภาพจิตของนิสิตโควตา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน ปริญญานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภาคยา โกกิลกนิษฐ.(2547). การศึกษารายกรณีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มี
พฤติกรรมก้าวร้าว โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

- ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- มณริรา เสนารักษ์. (2547). การศึกษาพฤติกรรมความก้าวร้าวและความคิดอย่างมีเหตุผล จากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- มารศรี สีมารวงศ์พันธุ์. (2546) . พฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของวัยเด็กตอนปลาย และวัยรุ่นตอนต้นที่ร้านเกมย่านรัชดาภิเษก และความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2544). การพัฒนาครู โอเดียนสโตร์ กรุงเทพมหานคร
- ยุทธชัย ทองพิทักษ์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการสมัครเป็นทหารเกณฑ์ของพลทหารที่สังกัด ศูนย์ฝึกทหารใหม่ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ระจิตร์แก้ว เล็กอุทัย. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความภาคภูมิใจในตนเองของนิสิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- รัชดาภรณ์ ไกรกริ่ง. (2549). ผลของการฝึกพฤติกรรมการแสดงออกที่เหมาะสมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- เรณู ผดุงถิ่น. (2517). การใช้การเสริมแรงทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าว. วิชานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา
- วจิราภรณ์ ไชยรัตน์. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขตคลองเตย สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- วรกานต์ สุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา. (2548) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความฉลาดทางอารมณ์
ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปริญญาโท
การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วรรณ ขานิม. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อเพื่อนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเทศบาล ๔ (วัดโพธิ์वास) จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วรรณ ช่องดารากุล. (2533, มิถุนายน – กรกฎาคม). พฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น. *แนะแนว*
24 (129) : 8 -13”
- วันเพ็ญ อายุการ. (2512). การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่
แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสดงตัว กับการยอมรับและผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดธนบุรี การศึกษามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางการอุดมศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
- วิจิตร อวະกุล. (2543). บุคลิกภาพ : เทคนิค(และ)หลักการพัฒนา กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่
บางครั้งก็พลาดได้. *ข่าวสารการวิจัยศึกษา*. 18 (3) : 8-11.
- วิเชียร สุขจันทร์. (2540). การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้
เทคนิคแม่แบบเพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ในการเผชิญกับความขัดแย้งกับ
สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มาจากครอบครัว
หย่าร้าง โรงเรียน พิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร ปริญญาโท
การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วิลาศ บุญทองขาว. (2527). บรรยายภาคการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะ
ของนักเรียนครูและบริหาร เขตการศึกษา 4 การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

วิไล ตั้งจิตสมคิด. (2544). การศึกษาและความเป็นครูไทย โอเดียนสโตร์ กรุงเทพมหานคร

สมทรง สุวรรณเลิศ. (2536, มกราคม - มิถุนายน). T.A กับงานป้องกันปัญหาและส่งเสริม

สุขภาพจิต วารสารจิตวิทยาคลินิก ปีที่ 24 (1) : 1-9

สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานการประถม

ศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต

(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร

สมพร สุทัศน์ย์. (2541). จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช

สัมฤทธิ์ แก้วพูลศรี. (2534). การเปรียบเทียบการใช้การเสริมแรงทางบวกกับการปรับสินไหม

ที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัด

ทับกฤชกลาง อำเภอลำลูกเกด จังหวัด นครสวรรค์. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต

(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร

सानิต รัตตัญญู. (2533). การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ตามการรับรู้ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวและไม่ก้าวร้าวในโรงเรียนประถมศึกษา

ศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร . ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยา

พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร

สารภี บำรุงวงศ์. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในการทำงานของข้าราชการ

ครู เขตยานนาวา กรุงเทพฯ. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2539) แผนพัฒนาการศึกษา

แห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการการ

ศึกษาแห่งชาติ

สุรศักดิ์ อัครอารีสุข. (2544). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการปฏิบัติงานและวิธีเผชิญ

ปัญหาในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูสายปฏิบัติการสอน โรงเรียนระดับประถมศึกษา

ศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยา

- การศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุเกษม อิงคินันท์. (2537). **ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวของนักเรียนอาชีวศึกษากับการรับชมโทรทัศน์ : กรณีศึกษานักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคราชสีมา.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
- สุชา จันทรเอม. (2525) จิตวิทยาเด็กเกร. กรุงเทพฯ อักษรศาสตร์บัณฑิต.
- สุทธิพงษ์ ทองยิ่ง. (2537) . **ผลของกลุ่มการวิเคราะห์การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** วิทยานิพนธ์ การศึกษา มหาวิทยาลัย. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุธรรม นันทมงคลชัย. (2545). อิทธิพลของเว็บไซต์ไม่พึงประสงค์และเกมคอมพิวเตอร์ต่อเด็กวัยรุ่นและมาตรการแก้ปัญหา วารสารสาธารณสุขศาสตร์ 32(3) : 221 - 227
- สุนีย์ ธีรวิรุฬห์. (2542) . **การศึกษารายกรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในเขตกรุงเทพ** มหานคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุนันทา ถนอมสิงห์. (2540). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา.** วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุนารี เตชะโชควัฒน์. (2527). **ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูในตนเองและความภาคภูมิใจในตนเอง.** วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุพล ชัดเชื้อ. (2535). **การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเอง และการปรับเปลี่ยนที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเสมียนนารี กรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุพัตรา พันธูร. (2546) . **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.** วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ถ่ายเอกสาร

สุพิชญา ชีระกุล. (2522). เอกสารประกอบการเรียนวิชาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง
โรงเรียนกับชุมชน. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สมิตรา นิธิสินประเสริฐ. (2540). ปัจจัยด้านสุขภาพจิตกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนวัยรุ่น
ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร

สุรัชณี เปี่ยมญาติ. (2535). การใช้หนังสือบำบัดความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนวัดประหาระบือธรรม สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ

ศิริพร วงศ์คำมูล. (2538). ความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเกิด ลักษณะของครอบครัว การ
อบรมเลี้ยงดู พัฒนาการทางอารมณ์ พัฒนาการทางสังคม การยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง
ด้านการมองเห็นตำแหน่งวัตถุในเด็กก่อนวัยเรียน ปรินญานิพนธ์ การศึกษา
มหาบัณฑิต. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร

อรรถพล ระวีโรจน์. (2547). ทศนคติต่อหลักการประชาธิปไตยของพ่อ แม่ และครูประจำชั้น
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับพ่อแม่และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู
ประจำชั้นที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนประเภทสหศึกษา ในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพฯ
มหานคร. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

อัญมณี สมตัว. (2544). การศึกษาสัมพันธ์ภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรม
สั่งสอนลูกเรื่องทางเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ : ศึกษาเฉพาะครอบครัวนักเรียน
หญิงในโรงเรียนบางละมุง จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ สสม. (การจัดการโครงการ
สวัสดิการสังคม) มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อัสรา อารณ. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์สภาพครอบครัว การสนับสนุนทาง
สังคมและปัจจัยทางชีวสังคมกับความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเองของ

- ผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาล สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพฯ.
 ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร
- อารียา นุชอนงค์. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวกับความ
 ก้าวร้าวของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ คม.(คหกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
- อุษา ธนาบุญฤทธิ์ (2544). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความเชื่ออำนาจภายใน
 ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครปฐม. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษา
 มหาบัณฑิต. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ . ถ่ายเอกสาร
- Arkoff,A. (1968). **Adjustment and Mental Health**. New York : McGraw – Hill.
- Bandura,A (1976). Social Learning Analysis of Aggression. **Analysis of Dellingquency and
 Aggression**. New York : edited by Emillio Ribes – Ineata and Aibert Bandura. John
 Wiley and Sons.
- Bandura, A. Ross. (1961, June) Dorathea and Russ, Shiela A. (June 1961).
Transmission of Aggression through Imitation of aggressive Models, Journal of
 Abnormal and Social Psychology. 36 : 575 – 582
- Bandura, and Walters, Richard H. (1959). **Adolescent Aggression**. New York : The
 Ranold Press, Company.
- Berkowitz, L. (1964). **Advance in Experimental Social Psychology**. New York :
 Academic Press
- Bradley, D. (2000). **“Computer games”** Chemistry in Britain, 36 (4), 25-25)
- Buss, A.H. (1961). **The Psychology of Aggression**. New York and London : John Wiley
 And Sons, Inc.
- Cronbach , Lee Joseph. (1984). **Essentials of Psychological Testing**. 4th ed.
 New York : Harper and Row.
- David A.E. (1980). **“The Relationships among Assertion and anxiety”**. (online). Available
 URL: <http://thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp>

- Eron, Walder. : Toigo R and Lefkowitz, M.M. (May 1963) **“The Relationship between Social Class and Perennial Punishment for Aggression and child Aggression”**
child Development 34 : 848-868
- Frank, V.R.(1986). **“Manifest Aggression statel trait, Anxiety, Locus of control, Perceived Parental Attention and Reading Level among Learning Disabled Adolescent Male”**. Available.
- Glueck, Sheldon and Glueck, Eleanor. (1964) **Unraveling Juvenile Delinquency**.
Cambridge Massachusetts : Harvard University Press.
- Goslin, David A. (1969). **Handbook of Socialization theory and Research**.
Chicago : Rand Mc Nally College Publishing Company
- Hick, David J. (January 1965). “Imitation and Relation of Film-Mediated Aggression Peer and Adult Models” **Journal of Personality and Social Psychology. 5: 97-100**
- Hoffman, M.L. (1980). **“Moral Development” in Carmichael’s Manual of Child Psychology**. New York : John Wiley and son.
- Huey,Wayn C. (1984). “Effect of Counselor – led and peer . Led Group Assertive training on Aggression in Black Adolescents Aggression” , **Journal of Counseling psychology**.
- Kinney, T.A , Smith, B.A and Donzella, B. (2001, April), **“The influence of Sex, Gender, Self-Discrepancy and Self-Awareness on anger and Verbal Aggressiveness among U.S.A. College Students”**. The Journal of Social **Psychology. 141 (2) : 245-275**
- Lawrence. Frances. (1976). “Student Perception of the Classsroom Learning Enviornment in Biology, Chemistry and Psysics,” **Jornal of Research in Science Teaching. 13 : 315-323**.
- Levin, Gerald R. (1983). **Child Psychology**. Monterey, Calif. : Brooks.
- Likert Renie. (1970). **A Technique for the Measurement of Attitude**. Chicago :
Rand McNally Company.
- Moore (June 1966) Aggression Themes in Binocular Rivalry Situation. **Journal of Personality and Social Psychology. 3 (5) : 658 – 688**.

Sears, Robert R. (1969). **The learning Theory of Robert R. Sears in Three Series of Child Development**. New York : harper & Row Publisher.

World Health Organization. (1997). **Life skills Education in Schools**. Geneva : World Health Organization.

Thorpe, Louis Peter (1958). **Personality** : an interdisciplinary approach

Wallance. (1986) **Theories of Counseling and Psychotherapy**.

World Health Organization. (1997). **Life Skills Education in Schools Geneva** : World Health Organization.

Yamane, Taro. (1967). **Statistic : An Introductory Analysis**. 2nd ed. New York : Harper

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

**แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน
เอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร**

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนเอกชนชายล้วนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร การตอบแบบสอบถามนี้ ไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาแต่อย่างใด ข้อมูลจะสรุปออกมาในภาพรวม ดังนั้น จึงขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 9 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 3 แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความที่สมบูรณ์ลงในช่องว่าง.....ซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันของนักเรียนให้ครบถ้วน

1. ระดับชั้นการศึกษา

- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ลำดับการเกิด

- () ลูกคนแรก
- () ลูกคนกลาง
- () ลูกคนเล็ก
- () ลูกคนเดียว

3. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองรวมกัน.....บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย					
2	ข้าพเจ้าไม่ค่อยเชื่อความคิดเห็นของคนอื่น นอกจากตัวเอง					
3	เมื่อมีการแสดงความคิดเห็น ข้าพเจ้าเลือก การเขียนมากกว่าการพูด					
4	ข้าพเจ้าชอบพูดต่อหน้าคนจำนวนมาก					
5	ข้าพเจ้าเป็นคนเปิดเผย ตรงไปตรงมา					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่า เมื่อออกไปพูดหน้าชั้น					
7	เมื่อพบเพื่อนใหม่ ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายเข้าไป ทักทายก่อน					
8	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมที่ทำหาความสามารถ					
9	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือ มากกว่าเข้าสังคม					
10	ข้าพเจ้าชอบทำกิจกรรมคนเดียว					
11	ข้าพเจ้าไม่กล้าถามครู เมื่อมีปัญหา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
12	ข้าพเจ้าไม่ชอบรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น					
13	ข้าพเจ้าเป็นคนมีอารมณ์ขัน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว 60 (Thai GHQ 60)

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของนักเรียนในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ใกล้เคียงกับสภาพของนักเรียนในปัจจุบันหรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่นักเรียนเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

แบบคัดกรองสุขภาพจิต

ในระยะที่ผ่านมา นักเรียน.....

- รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () แยกว่าปกติ () แยกว่าปกติมาก
- รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกท้อแท้และสุขภาพไม่ดี
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกไม่สบาย
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกตึงและคล้ายมีแรงกดที่ศีรษะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
- สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้
() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
- รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ
() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

9. มีอาการรูปร้อนหรือหนาว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

10. มีเหงื่อออกมา

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

11. ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

12. หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

13. รู้สึกเพลียมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

14. นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

15. รู้สึกตื่นตัว และความคิดว่องไว

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

16. รู้สึกมีกำลังวังชา

() ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก

17. เมื่อเข้านอน ใช้เวลานานกว่าจะหลับได้

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

18. ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

19. ผันไม่ดีหรือนากลัว

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

20. มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

21. หทำอะไรทำ และทำให้ตนเองไม่มีเวลาว่าง

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

22. ทำอะไรช้ากว่าปกติ

() เร็วกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ช้ากว่าปกติ () ช้ากว่าปกติมาก

23. รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ

() ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

24. ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตนเอง
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
25. พิถีพิถันกับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง
 () พิถีพิถันมากกว่าปกติ () เท่า ๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
26. ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย
 () มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
27. จัดการกับสิ่งต่าง ๆ ได้ดีพอ ๆ กับคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในสภาพเดียวกันกับท่าน
 () ดีกว่าปกติ () ดีพอ ๆ กัน () ค่อนข้างน้อยกว่า () น้อยกว่ามาก
28. รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไร ๆ ได้ดี
 () ดีกว่าปกติ () เหมือนปกติ () ดีน้อยกว่า () ดีน้อยกว่าปกติมาก
29. ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย
 () ไม่สายเลย () ไม่สายกว่าปกติ () ค่อนข้างสายกว่าปกติ () สายกว่าปกติมาก
30. พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป
 () มากกว่าปกติ () พอ ๆ กับตามปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
31. สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้
 () ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
32. รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย
 () ดีกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก
33. ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก
 () ใช้เวลามากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่ามาก
34. รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตนเองดูโง่
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
35. รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
36. รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
37. รู้สึกว่าตนเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
38. จะทำอะไรก็รู้สึกหวาดกลัวไปหมด
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก

39. รู้สึกดีอยู่ตลอดเวลา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
40. รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่าง ๆ ได้
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
41. รู้สึกว่าชีวิตต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
42. สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
43. มองอะไรเครื่องเครียดไปหมด
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
44. รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
45. รู้สึกกลัว หรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
46. สามารถที่จะเผชิญปัญหาต่าง ๆ ของตนเองได้
 () มากกว่าปกติ () เหมือนปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
47. รู้สึกเรื่องต่าง ๆ ทั้บถมจนรับไม่ไหว
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
48. มีความรู้สึกว่าคนรอบข้างจับตามองคุณอยู่
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
49. รู้สึกไม่มีความสุข และเศร้าหมอง
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
50. รู้สึกเสียความมั่นใจในตนเองไป
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
51. คิดว่าตนเองเป็นคนไร้ค่า
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
52. รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
53. รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตนเอง
 () มากกว่าปกติ () เท่าปกติ () น้อยกว่าปกติ () มีความหวังน้อยมาก

54. รู้สึกมีความสุขดีตามสมควร เมื่อดูโดยรวม ๆ
 () มากกว่าปกติ () เท่า ๆ ปกติ () น้อยกว่าปกติ () น้อยกว่าปกติมาก
55. รู้สึกกังวลกระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
56. รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
57. คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตนเอง
 () ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ ๆ
58. รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลย เพราะประสาทตึงเครียดมาก
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
59. พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้น ๆ
 () ไม่เลย () ไม่มากกว่าปกติ () ค่อนข้างมากกว่าปกติ () มากกว่าปกติมาก
60. พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตของตนเอง เข้ามาอยู่ในความคิดเสมอ ๆ
 () ไม่อย่างแน่นอน () ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น () มีอยู่บ้างเหมือนกัน () มีแน่ ๆ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าใช้เวลาเล่นเกมวันละมากกว่า 3 ชม.					
2	ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ความ รุนแรง เช่น เกมต่อสู้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
3	ข้าพเจ้าเล่นเกมที่มีฉากต่อสู้เท่านั้น					
4	เมื่อข้าพเจ้าเอาชนะเพื่อนในเกมได้ รู้สึก ภูมิใจในตัวเองมาก					
5	ข้าพเจ้าชอบเกมที่มีฉากความรุนแรงเหมือน จริง					
6	ข้าพเจ้าชอบเล่นเกมที่ตัวละครต้องใช้กำลัง ต่อสู้ศัตรู					
7	ข้าพเจ้าเล่นเกมนานจนลืมทานอาหาร					
8	ข้าพเจ้าอยากเก่งในฉากต่อสู้ เหมือนตัวเอก ในเกม					
9	ข้าพเจ้าชอบเล่นต่อสู้กับเพื่อนเหมือนอย่าง ที่เล่นในเกม					
10	ข้าพเจ้าเล่นเกมต่อสู้มานานกว่า 1 ปี แล้ว					
11	ข้าพเจ้าชอบเกมที่มีฉากความรุนแรง ทำให้ ข้าพเจ้ารู้สึกสะใจ					
12	เมื่อข้าพเจ้าว่าง ข้าพเจ้าเล่นเกมทันที					
13	เวลาเล่นกับเพื่อน ข้าพเจ้าเลียนแบบการต่อสู้ จากในเกม					
14	ข้าพเจ้าชอบฉากต่อสู้ในเกมที่ข้าพเจ้าเล่น					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อผู้ปกครอง ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองบอกให้ ข้าพเจ้ารีบทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ					
2	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนให้ดีขึ้น ตามความต้องการ ของผู้ปกครอง					
3	ข้าพเจ้าแสดงความไม่พอใจ เมื่อผู้ปกครองว่า กล่าวดักเตือน					
4	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัว ข้าพเจ้าเก็บนิ่ง เฉยไว้					
5	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ผู้ปกครอง กำหนดด้วยความเต็มใจ					
6	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาการเรียน ข้าพเจ้าไม่ ขอปรึกษาผู้ปกครอง					
7	เมื่อกลับถึงบ้านข้าพเจ้าไม่อยากพบหน้า ผู้ปกครอง					
8	ข้าพเจ้าไม่ทำให้ผู้ปกครองเสียใจในความ ประพฤติของข้าพเจ้า					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	พฤติกรรมที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อ นักเรียน ผู้ปกครองมักสอบถามเรื่องการเรียนของ ข้าพเจ้าสม่ำเสมอ					
10	ผู้ปกครองแสดงความรักโดยการโอบกอด					
11	ผู้ปกครองแสดงความห่วงใยเมื่อข้าพเจ้ากลับ ถึงบ้านผิดเวลา					
12	ผู้ปกครองอนุญาตให้ข้าพเจ้าร่วมกิจกรรมพิเศษของ โรงเรียนตามความสนใจของข้าพเจ้า					
13	เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนสอบไม่ดี ผู้ปกครองให้ กำลังใจแก่ข้าพเจ้า					
14	ผู้ปกครองแสดงความชื่นชม เมื่อข้าพเจ้าทำ คะแนนสอบได้ดี					
15	เมื่อข้าพเจ้าไม่สบาย ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ อย่างใกล้ชิด					
16	เมื่อมีเวลาว่างผู้ปกครองไม่เคยที่สนใจพูดคุย กับข้าพเจ้า					
17	ผู้ปกครองให้คำปรึกษา เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา เกี่ยวกับการเรียน					
18	ผู้ปกครองให้คำปรึกษา เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว					
19	ผู้ปกครองมักทำอาหารที่ข้าพเจ้าชอบเสมอ					
20	ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนเมื่อข้าพเจ้าทำผิด					
21	ผู้ปกครองอบรมสั่งสอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนดี					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	สถานที่เรียน สภาพห้องเรียนสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย					
2	ห้องเรียนมีขนาดเล็กเกินไปเมื่อเทียบกับ จำนวนนักเรียน					
3	ห้องเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ พอเพียงเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน					
4	สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมกับลักษณะ วิชาที่สอน					
5	สภาพห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี ไม่อึดอัด					
6	บริเวณโดยรอบโรงเรียนสะอาดและสวยงาม					
7	สื่อ อุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนขาดความทันสมัย					
8	โรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน					
9	สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ไม่มีความ เหมาะสมกับลักษณะของวิชา					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้าเคารพและเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
2	ข้าพเจ้าทำความเคารพครูทุกครั้งที่เจอทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียนด้วยความจริงใจ					
3	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในทุกวิชา อย่างเสมอต้น เสมอปลาย					
4	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาด้านการเรียน ข้าพเจ้ารีบ ปรึกษาคุณครู					
5	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัว ข้าพเจ้าขอ คุณครูปรึกษา					
6	ข้าพเจ้ามาเรียนทุกวันอย่างสม่ำเสมอ					
7	พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน คุณครูไม่มีเวลารับฟังปัญหาส่วนตัวของข้าพเจ้า					
8	คุณครูให้ความรักและเอาใจใส่ต่อข้าพเจ้าเป็น อย่างดี					
9	คุณครูดูแลข้าพเจ้าอย่างใกล้ชิด เมื่อข้าพเจ้า เจ็บป่วย					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
10	ครูรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
11	คุณครูไม่ค่อยให้ความสำคัญกับข้าพเจ้า					
12	คุณครูให้ความรัก ความอบอุ่นต่อนักเรียนอย่างเท่าเทียมกัน					
13	คุณครูให้คำปรึกษากับข้าพเจ้าเมื่อมีปัญหาส่วนตัว					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าจริงใจกับเพื่อนทุกคน					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเพื่อนแท้					
3	ข้าพเจ้าไม่ให้อภัยเพื่อน					
4	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือเพื่อนในด้านการเรียนอย่างเต็มที่					
5	เพื่อนของข้าพเจ้ายอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
6	ข้าพเจ้าเข้ากับเพื่อนในห้องได้เป็นอย่างดี					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
7	ข้าพเจ้าชอบอยู่คนเดียวตามลำพัง ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับเพื่อนในห้อง					
8	ข้าพเจ้าไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน					
9	ข้าพเจ้าชอบปรึกษาเรื่องส่วนตัวกับเพื่อนเสมอ					
10	เมื่อข้าพเจ้าไม่สบายเพื่อนดูแลเอาใจใส่อย่างดี					
11	เมื่อใกล้สอบ เพื่อนช่วยทบทวนบทเรียนให้ข้าพเจ้า					
12	เมื่อทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มข้าพเจ้ามักมีเรื่องขัดแย้งกับเพื่อน					
13	ข้าพเจ้าและเพื่อนคอยให้ความช่วยเหลือ ฟังพาอาศัยซึ่งกันและกัน					
14	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนอย่างเต็มใจ					
15	ในวันหยุดพักผ่อน ข้าพเจ้าออกมาเที่ยวกับเพื่อนเป็นประจำ					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าทำลายสิ่งของของผู้อื่นเสมอ เมื่อเขาทำให้ข้าพเจ้าโกรธ					
2	ข้าพเจ้าแกล้งคนที่อ่อนแอกว่าข้าพเจ้าเสมอ					
3	หากถูกขัดใจ ข้าพเจ้าปาข้าวของทิ้ง					
4	ถ้าเพื่อนโยนของใส่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขว้างกลับไปทันที					
5	หากใครทำให้ข้าพเจ้าโกรธ ข้าพเจ้ารีบเดินหนี					
6	ข้าพเจ้าชอบแซวคุณครูที่สอนอยู่หน้าชั้นเรียน					
7	ข้าพเจ้าชอบชกต่อยกับเพื่อนเสมอ					
8	ข้าพเจ้ามักชวนเพื่อนทะเลาะบ่อยๆ					
9	ข้าพเจ้ามักพูดประชดประชันเพื่อนเสมอ					
10	เมื่อโดนขัดใจ ข้าพเจ้าพูดจาหยาบคายใส่ทันที					
11	ข้าพเจ้าชอบพูดเสียดสีเพื่อน เพราะทำให้เสียใจ					
12	ข้าพเจ้าคิดว่าคำพูดหยาบคาย เมื่อพูดแล้วเท่					

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	5.482
2.	4.809
3.	2.664
4.	2.179
5.	2.179
6.	2.179
7.	3.387
8.	3.773
9.	2.179
10.	2.179
11.	2.179
12.	2.642
13	2.620

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7273

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	5.578
2.	6.332
3.	10.392
4.	3.681
5.	11.180
6.	3.070
7.	4.366
8.	7.473
9.	6.148
10.	2.501
11.	18.385
12.	5.209
13.	5.306
14.	2.640
15.	5.284

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9281

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.589
2.	2.179
3.	2.179
4.	2.179
5.	2.179
6.	2.194
7.	2.179
8.	3.499
9.	2.962
10.	3.926
11.	2.179
12.	4.104
13.	3.544
14.	2.179
15.	3.157
16.	2.179
17.	2.755
18.	2.717
19	2.203

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8281

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.179
2.	2.179
3.	2.570
4.	3.157
5.	2.179
6.	2.771
7.	2.931
8.	2.179
9.	2.521

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7522

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.989
2.	4.292
3.	2.183
4.	2.179
5.	2.179
6.	2.179
7.	6.052
8.	2.694
9.	2.183
10.	2.376
11.	2.179
12.	4.249

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7792

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.993
2.	2.927
3.	2.338
4.	3.321
5.	2.179
6.	2.179
7.	2.179
8.	2.179
9.	4.965
10.	2.602
11.	3.442
12.	2.810
13.	3.253
14.	2.226
15.	3.345

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7395

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามพฤติกรรมก้าวร้าว

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.674
2.	3.169
3.	2.179
4.	2.179
5.	2.224
6.	3.534
7.	4.217
8.	7.033
9.	5.740
10.	2.179
11.	6.285
12.	4.692

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8616

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวปิยศรี บวรธนสาร
วันเดือนปีเกิด	30 มีนาคม 2521
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	24 ซ. ประดิพัทธ์ 19 ถ. ประดิพัทธ์ สามเสนใน พญาไท กรุงเทพมหานคร 10400 โทร. 086-5535376
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	ประถมศึกษา โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2533	มัธยมศึกษา โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชวินิต กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2539	ศศ.บ. (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2548	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร